

SEASON OF CROSS**സ്ത്രീബാകാലം****مَسَاحَة صُليْب**

ܣܒܬܐ SUNDAY	ܐܘܠܐ ܡܚܠܐ MONDAY	ܬܠܬܐ ܡܚܠܐ TUESDAY	ܠܝܬܐ ܡܚܠܐ WEDNESDAY	ܠܝܬܐ ܡܚܠܐ THURSDAY	ܠܝܬܐ ܡܚܠܐ FRIDAY	ܠܝܬܐ ܡܚܠܐ SATURDAY
 7 9 4 th Sunday after Shunoyo Comme. of St. Mary's Parents - Yuyakim and Hanna	3 10	7 11	3 12	7 13	 8 14 † Ido daslibo qadiso The Feast of Holy Cross	7 15 106 th Anniversary of the Establishment of Catholicate in Malankara

പാലക്കുഴ സെന്റ് ജോൺസ് പള്ളി മലങ്കരസഭയുടെ ഇടവകപള്ളിയെന്ന് കേരളാ ഹൈക്കോടതി

പാലക്കുഴ: മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ കണ്ടനാട് ഈസ്റ്റ് ഭദ്രാസനത്തിൽ പെട്ട പാലക്കുഴ സെന്റ് ജോൺസ് പള്ളി മലങ്കര സഭയുടെ ഇടവക പള്ളിയെന്ന് കേരളാ ഹൈക്കോടതി വിധിച്ചു. ഈ പള്ളിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് 2010 ജനുവരി 16-ന് ബഹു എറണാകുളം ജില്ലാ കോടതിയിൽ നിന്ന് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്ക് അനുകൂലമായി വിധിച്ചിരുന്നു. ഈ വിധിക്ക് എതിരെ വിഘടന വിഭാഗം സമർപ്പിച്ച അപ്പീലാണ് ഇന്ന് ജസ്റ്റീസ് ഹരിപ്രസാദ് അധ്യക്ഷനായ ഹൈക്കോടതി വിധി പ്രസ്താവിച്ചത്. ബഹു ജില്ലാ കോടതി വിധി ഹൈക്കോടതി ഇന്ന് ഉറപ്പിച്ചു വിഘടന വിഭാഗം ഹർജി തള്ളി.

വിധിയുടെ പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങൾ ഇവയാണ്.

1. 1934-ലെ സഭാ ഭരണഘടന ഈ പള്ളിക്ക് ബാധകം. 2002 ഭരണഘടന സാധുവല്ല.
2. 1934 ഭരണഘടന പ്രകാരം കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനത്തിൽ നിയമിതനായ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കൽപന പ്രകാരമുള്ള വൈദികന് മാത്രമേ ഈ കർമ്മങ്ങൾ നടത്താൻ അധികാരമുള്ളൂ.
3. എല്ലാ വിഘടന വിഭാഗം വൈദികർക്കും, മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർക്കും, 2002 ഭരണഘടന പ്രകാരമുള്ളവർക്കും ശാശ്വത നിരോധനം.
4. 1934ലെ സഭാ ഭരണഘടന പ്രകാരമല്ലാത്തവർക്ക് പള്ളിയിലെ സമാപനങ്ങളിലൊ മതപരമായതോ അല്ലാത്തതോ ആയ യാതൊരു കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടുകയോ, തടസ്സപ്പെടുത്തുകയോ, അപ്രകാരമുള്ള വരെ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയോ കൊണ്ടുവരികയോ ചെയ്യുന്നതിന് ശാശ്വത നിരോധനം ഏർപ്പെടുത്തി.
5. 1934 സഭാ ഭരണഘടനാ പ്രകാരം മാത്രമേ പള്ളിയിൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തുകയോ ട്രസ്റ്റിമാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയോ പാടുള്ളൂ.
6. പള്ളിയിൽ ഇനി മേലിൽ പാരമ്പര്യ ഭരണം തുടരാനാവില്ല. 1934 ഭരണഘടന പ്രകാരമുള്ള വികാരിക്ക് മാത്രമേ കർമ്മങ്ങൾ നടത്തുവാൻ പാടുള്ളൂ തുടങ്ങിയ നിർദ്ദേശം ഇന്ന് ഹൈക്കോടതി അംഗീകരിച്ചു വിധിയാക്കി.

കുട്ടിച്ചിറ പള്ളിയുടെ മൂന്നംഗം ബഞ്ചിന്റെ അവസാന തീർപ്പിന് ശേഷം വിഘടന വിഭാഗത്തിന് ശാശ്വത നിരോധനം ഏർപ്പെടുത്തി കൊണ്ടുള്ള ആദ്യ ഹൈക്കോടതി വിധിയാണ് ഇന്ന് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത്. ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്ക് വേണ്ടി സീനിയർ അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ എസ് ശ്രീകുമാർ ഹാജരായി.

350-ലേറെ വർഷങ്ങൾ പഴക്കമുള്ള പള്ളിയാണ് പാലക്കുഴ സെന്റ് ജോൺസ് പള്ളി. എറണാകുളം ജില്ലയിൽ കുത്താട്ടുകുളത്തിനടുത്ത് പാലക്കുഴയിൽ ഈ പള്ളി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. പരിശുദ്ധനായ പരമല തിരുമേനി ഈ പള്ളിയുടെ മാളികയിൽ ഒരു ദിവസം താമസിക്കുകയും ഇവിടെ ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

സൗത്ത് വെസ്റ്റ് ഭദ്രാസന കാതോലിക്കാ ദിന വിഹിതം ഏറ്റുവാങ്ങി പ. കാതോലിക്കാ ബാവാ പ്രസംഗിക്കുന്നു. ഭദ്രാസന സഹായ മെത്രാപ്പോലീത്താ സഖറിയാ മാർ അപ്രോ സമീപം.

കുരിശേ ജയിക്കുക!

ഡോ. ഗബ്രിയേൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്

സ്തീബാ കാലം

സ്തീബാപ്പെരുന്നാൾ (സെപ്റ്റംബർ 14) മുതൽ സഭാ ശുദ്ധീകരണപ്പെരുന്നാൾ (ഒക്ടോബർ 30-നും നവംബർ 5-നും ഇടയ്ക്കുള്ള ഞായർ) വരെയുള്ള കാലഘട്ടമാണ് സ്തീബാകാലം. ഇതിന് ഏതാണ്ട് ഏഴ് ആഴ്ചകൾ ഉണ്ട്. സഭാവാർഷത്തിൽ ഏറ്റവും ഒടുവിലത്തേതും ഏഴാമത്തേതാണ് സ്തീബാകാലം. ക്രൂശിൽനിന്ന് പല പാഠങ്ങളും ഈ ആരാധനാകാലത്തിൽ നമുക്കുൾക്കൊള്ളുവാനുണ്ട്. അവയിൽ രണ്ടെണ്ണം ആദ്യമേ പരിഗണിക്കാം.

സമാധാനം

കുരിശിൽ രണ്ടു ദണ്ഡുകൾ പരസ്പരം സന്ധിക്കുന്നതു കാണാം. ഒരു ദണ്ഡ് ഉപരിതനമായും (Vertical) മറ്റേത് അനുപ്രസ്ഥമായും (horizontal) നിലകൊള്ളുന്നു. ഉപരിതനമായ ദണ്ഡ് സ്വർഗ്ഗത്തെ ഭൂമിയോടും അല്ലെങ്കിൽ ദൈവത്തെ മനുഷ്യരോടും അനുപ്രസ്ഥമായ ദണ്ഡ് മനുഷ്യരെ അന്യോന്യവും മനുഷ്യരെയും പ്രപഞ്ചത്തെയും തമ്മിലും ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതായും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മറ്റൊരു വീക്ഷണം: ക്രൂശിന്റെ മദ്ധ്യബിന്ദുവിൽ നിന്ന് വിവിധദിശകളിലേക്ക്, പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ അനന്തസീമകളിലേക്ക് പടർന്നുപോകുന്ന ഒരു ചലനം ക്രൂശിൽ കാണാനാവും. ക്രൂശിന്റെ പ്രകാശം ഭൂതലത്തെ മുഴുവനും പ്രകാശപൂർണ്ണമാക്കുന്നു. നാനാദിശകളിൽ നിന്നും മദ്ധ്യബിന്ദുവിലേക്ക് ഏകീഭവിച്ച് ഒഴുകിവരുന്ന ഒരു ചലനവും ക്രൂശിൽ കാണാൻ കഴിയും. മാനവജാതി മുഴുവനും സമസ്ത പ്രപഞ്ചവും ക്രിസ്തുവിൽ സന്ധിക്കുന്നു. നിരപ്പ്, അനുരഞ്ജനം, സമാധാനം എന്നീ വാക്കുകളിൽ ഈ ആശയങ്ങൾ സമാഹരിക്കുവാൻ കഴിയും.

ദൈവത്തിന് പുറംതിരിഞ്ഞ് അകന്നു നീങ്ങിയ മനുഷ്യനെ ദൈവാഭിമുഖമാക്കി ക്രിസ്തു ക്രൂശിൽ അടുപ്പിച്ചു. അതേപോലെ തന്നെ പകയും വിദ്വേഷവും മുത്ത് മുഖാമുഖം നോക്കാനാവാതെ ശത്രുതയിൽ കഴിഞ്ഞ മനുഷ്യരെ സ്നേഹത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും ചരടിൽ കുട്ടിയിണക്കി ഒന്നിപ്പിച്ചതും ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശത്രേ. അങ്ങനെ ദൂരസ്ഥർ സമീപസ്ഥരായി. ശത്രുതയിലായിരുന്നവർ സമാധാനത്തിലായി. പക്ഷം തിരിഞ്ഞു നിന്നവരെ വേർപാടിന്റെ നടുച്ചുവർ ഇടിച്ചുകളഞ്ഞ് നിരപ്പിച്ചു. ദൈവത്തേയും മനുഷ്യരേയും തമ്മിലും മനുഷ്യരെ അന്യോന്യവും രമ്യപ്പെടുത്തുന്നതാണ് കുരിശ് (എഫേ. 2:13-16). കുരിശിന്റെ സമാധാനം മാനവജാതിക്ക് മാത്രമല്ല പ്രപഞ്ചം മുഴുവനും ഉള്ളതാണ്. എല്ലാ പ്രധാന പെരുന്നാളുകളിലും സ്തീബാ ആഘോഷമായെടുത്ത് ദേവാലയ മദ്ധ്യത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് നാലു ദിക്കുകളിലേക്കും തിരിഞ്ഞ് പുരോഹിതൻ സമസ്ത ലോകത്തെയും സ്തീബാ കൊണ്ട് അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, പ്രദക്ഷിണ സമയത്ത് നഗരമദ്ധ്യത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് നാലു ദിശകളിലേക്കും തിരിഞ്ഞ് പുരോഹിതൻ “നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം” എന്നു ചൊല്ലി ആശീർവാദം ചെയ്യുന്നത് നാനാജാതി മതസ്ഥരായ മനുഷ്യരെ മാത്രമല്ല, സമസ്ത പ്രപഞ്ചത്തേയുമാണ്.

പരിത്യാഗം

പരിത്യാഗമാണ് ക്രൂശിന്റെ മറ്റൊരു ദൂത്. സ്വയം ത്യജിക്കുന്നതിന് തയ്യാറാവുമ്പോഴേ പരിത്യാഗം ഉണ്ടാവുന്നുള്ളൂ. ഞാൻ (I) എന്ന വൻഭാവത്തെ കാണിക്കുന്ന ദണ്ഡിനെ മറ്റൊരു ദണ്ഡുകൊണ്ട് മുറിക്കുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി സ്വയം വെറുമയാക്കുന്ന പ്രകർഷണയുള്ള ത്യാഗം (പരിത്യാഗം) ഉണ്ടാകുന്നു. മറ്റൊരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ സ്നേഹം, സ്വയത്യാഗം, യാഗാർപ്പണം ഇവ മൂന്നും പരിത്യാഗത്തിന്റെ അവിഭാജ്യ ഘടകങ്ങളാണ്. സ്നേഹത്തെ പ്രതിയാണ് സ്വയത്യാഗത്തിനൊരുങ്ങുന്നത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇതാണ് യാഗാർപ്പണം. പരിത്യാഗത്തിന് ഒരു പ്രതീകം ചമയ്ക്കാൻ രണ്ടു ദണ്ഡുകൾ നെടുകയും കുറുകയും വച്ച് ക്രൂശ് ഉണ്ടാക്കി ആശയങ്ങൾ അതിൽ അധ്യാരോപിക്കുകയായിരുന്നില്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശീന്മേലുള്ള പരമയാഗത്തിൽ സ്നേഹത്തിന്റെയും സ്വയത്യാഗത്തിന്റെയും ദൂത് നാം സ്വാഭാവികമായി കണ്ടെത്തുകയായിരുന്നു. മറ്റൊരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ക്രൂശ് പരിത്യാഗത്തിന്റെ പ്രതീകമായി മാറുന്നത് അതിനു പിമ്പിലുള്ള ക്രിസ്തു

സംഭവത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാകുന്നു. ഇന്നും ക്രൂശിന്റെ പ്രതീകം അർത്ഥപൂർണ്ണമാവുന്നത് ക്രൂശ് സ്വയം ചുമന്നും ക്രൂശിന്റെ ദൂത് സ്വായത്തമാക്കിയും സ്നേഹത്തിലും, സ്വയത്യാഗത്തിലും തന്നെത്തന്നെ യാഗമർപ്പിച്ച് പരിത്യാഗത്തിന്റെ വഴിയെ പ്രയാണം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ മാത്രമാണ്.

സ്തീബാപ്പെരുന്നാൾ

ക്രിസ്താബ്ദം നാലാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ് ഈ പെരുന്നാൾ ആരംഭിക്കുന്നത്. എ.ഡി. 326-ൽ റോമൻ ചക്രവർത്തിയായ കുസ്തന്തീനോസ് രാജാവിന്റെ അമ്മ ഹേലനി രാജ്ഞി യെരൂശലേമിൽ കർത്താവിനെ ക്രൂശിച്ച സ്ഥാനത്തുനിന്ന് കർത്താവിന്റെ ക്രൂശ് കണ്ടെത്തി. അവിടെ രണ്ടു വലിയ ദേവാലയങ്ങൾ പണി കഴിപ്പിച്ചു. എ.ഡി. 335-ൽ കർത്താവിന്റെ ക്രൂശ് കണ്ടെത്തിയതിന്റെ വാർഷികദിനമായ സെപ്റ്റംബർ 14-ന് ഈ പള്ളികളുടെ പ്രതിഷ്ഠാകർമ്മവും നടത്തി. ഇവിടെ ആണ്ടുതോറും സെപ്റ്റംബർ 14 പെരുന്നാളായി ആഘോഷിക്കുന്നതിന് തുടങ്ങി. ഇത് ക്രമേണ ലോകത്തെമ്പാടും ‘ക്രൂശിന്റെ മഹത്വീകരണപ്പെരുന്നാൾ’ (The Feast of the Exaltation of the Cross) എന്ന പേരിൽ ആണ്ടുതോറും ആഘോഷിക്കുന്നതിനാരംഭിച്ചു. സഭയുടെ പല പെരുന്നാളുകളുടെയും ഉൽപ്പത്തിയും വളർച്ചയും വേണ്ടത്ര വ്യക്തമല്ലെങ്കിലും സ്തീബാപ്പെരുന്നാളിനെ സംബന്ധിച്ച് വ്യക്തമായ ചരിത്രം നമുക്ക് ലഭ്യമാണ്.

മുഖ്യസന്ദേശം

സ്തീബാപ്പെരുന്നാളിലും അതിനുശേഷം വരുന്ന ആദ്യ ഞായറാഴ്ചയിലും സുവിശേഷ വായനയ്ക്കായി ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് സമവീക്ഷണ സുവിശേഷങ്ങളിലെ മൂന്നു സമാന്തര വേദഭാഗങ്ങൾ ആണ്. വി. മത്താ. 24, വി. മർക്കോ. 13, വി. ലൂക്കോ. 21. ഈ വേദഭാഗങ്ങളിലൂടെ സഭ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന മൂന്നുനാലു പ്രധാന ചിന്തകൾ താഴെക്കുറിക്കുന്നു.

1. ലോകാവസാനം

ഈ കാണുന്ന ലോകത്തിന് ഒരു അന്ത്യം ഉണ്ട്. ഈ ലോകവാസം സ്ഥാപനമല്ല. യുദ്ധവും യുദ്ധഭീതിയും ഭൂകമ്പവും ക്ഷാമവും അതിന്റെ സുച

നകളാണ് (ലൂക്കോ. 21:9-11). അഴിഞ്ഞുപോകുന്നതാണ് ഈ പ്രപഞ്ചമെങ്കിൽ, ആത്യന്തികമല്ല നമുക്ക് ഈ ലോകവാസമെങ്കിൽ, ലോകത്തോടുള്ള നമ്മുടെ സമീപനം പറ്റുമാനത്തിന്റേതാവരുത്. “നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം അതിഭക്തനത്താലും മദ്യപാനത്താലും ഉപജീവന ചിന്തകളാലും ഭാരപ്പെട്ടിട്ട് ആദിവസം നിങ്ങൾക്ക് പെട്ടെന്ന് കണിപോലെ വരാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ” (ലൂക്കോ. 21:34). ‘ആദിവസം’ കർത്താവു വരുന്ന ദിവസം ആണ്. അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ മുമ്പിൽ നിൽപ്പാൻ നാം പ്രാപ്തരാകേണ്ടതിന് ഉണർന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കണം (മർക്കോ. 13:33).

2. രണ്ടാമത്തെ വരവ്

ഈ ലോകത്തിന്റെ അന്ത്യം കർത്താവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവിന്റെ ലക്ഷണമാണ്. കർത്താവ് സ്ഥാപിക്കുന്ന പുതിയ ലോകം സമാഗതമാവാൻ ഈ ലോകം ഇല്ലാതാവണം. കർത്താവിന്റെ വരവ് ഒരു വ്യക്തിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ലോകാവസാനത്തിൽ മാത്രമല്ല സംഭവിക്കുക. നാം ഈ ലോകത്തോട് യാത്രപറയുന്ന ദിവസം, അതായത് മരണം നമുക്ക് ലോകാവസാനമാണ് - നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ കർത്താവ് സന്ദർശിക്കുന്ന ദിവസം. ലോകാവസാനത്തിൽ കർത്താവ് നമ്മെ സന്ദർശിക്കുന്നതായാലും, മരണം വഴി വ്യക്തികളായി ഈ ലോകത്തിൽ നിന്ന് കടന്നുപോകുന്ന നിമിഷത്തിൽ കർത്താവ് നമ്മെ സന്ദർശിക്കുന്നതായാലും, ആ ദിവസം, ആ നിമിഷം എപ്പോൾ എന്ന് അറിയാൻ കഴിയാതെ നാം സൂക്ഷിച്ചും ഉണർന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കണം.

3. പോരാട്ടം

ലോകത്തിന്റെ അന്ത്യവും കർത്താവിന്റെ വരവും കാത്തിരിക്കുന്ന ഈ പ്രവാസകാലം - പരദേശവാസകാലം - പോരാട്ടത്തിന്റെയും പീഡനത്തിന്റെയും സാക്ഷ്യത്തിന്റെയും കാലഘട്ടമാണ്. പോരാട്ടം അന്തിക്രിസ്തുവിനോടാണ്. ഭൗതികശക്തികളോടും ലോകമോഹങ്ങളോടും; സ്വർലോകത്തിലെ വാഴ്ചകളോടും അധികാരങ്ങളോടും ദുർസേനകളോടും. പോരാട്ടത്തിൽ പീഡനമുണ്ടാകും. പീഡനം സഹിച്ച് ക്രിസ്തുവിനെ ലോകത്തിനു മുമ്പിൽ സാക്ഷിക്കുവാനുള്ള സമയമാണ് ഇനിയും അവശേഷിക്കുന്ന ഈ ലോകവാസകാലം. കർത്താവിന്റെ കുരിശിന്റെ ദുരിതം ഇങ്ങനെ വേണം നാം ജീവിതത്തിലൂടെ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ. കർത്താവിന്റെ കുരിശ് പോരാട്ടത്തിൽ പരാജയമുണ്ടാകുന്നതിന്റെ പ്രതീകമല്ല. ജയത്തിന്റെ അടയാളമാണ്. എന്നാൽ

പീഡനവും കഷ്ടതയും ഒഴിവാക്കാനാവില്ല. അവയിലൂടെ കടന്ന് ജയം വരിച്ച് ജീവിക്കുന്നതാണ് കുരിശിന്റെ സാക്ഷ്യം.

4. സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ

ലോകം അവസാനിക്കും. കർത്താവ് ഏതു നിമിഷവും വരാം, കാവൽക്കാരെ നിയമിച്ചാക്കി പരദേശത്തു പോയ യജമാനൻ ഏതു യാമത്തിലും ഏതവസരത്തിലും തിരികെ വരാൻ സാധ്യതയുള്ളതുപോലെ. അതുകൊണ്ട് സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ, ഉണർന്നിരിപ്പിൻ, പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിപ്പിൻ എന്ന് കർത്താവ് നമ്മെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. വി. മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം 13-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ‘സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ’ എന്ന വാക്ക് നാലു പ്രാവശ്യവും (5, 9, 23, 33 വാക്യങ്ങൾ) ‘ഉണർന്നിരിപ്പിൻ’ എന്ന വാക്ക് മൂന്നു പ്രാവശ്യവും (33, 36, 37 വാക്യങ്ങൾ) ‘പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിപ്പിൻ’ എന്ന വാക്ക് രണ്ടു പ്രാവശ്യവും (18, 33 വാക്യങ്ങൾ) ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

പുതിയ പ്രമാണം

കുരിശ് ജീവിതത്തിന് ഒരു പുതിയ പ്രമാണം നൽകുന്നു. സ്വാർത്ഥത, ലോകായതികത, ഭൗതികത എന്നിവയാണ് സാധാരണ ലോകത്തിന്റെ പ്രമാണമെങ്കിൽ സ്നേഹം, സഹനം, പരിത്യാഗം, യാഗാർപ്പണം, സമാധാനം എന്നിവയാണ് ക്രൂശിന്റെ പ്രമാണം. ഈ പ്രമാണം ഗൗരവമായി സ്വീകരിക്കുന്ന ഒരാൾ ലോകം ക്ഷണികമെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ക്രൂശിന്റെ ശാശ്വത മൂല്യങ്ങൾക്കായി സ്വയമർപ്പിച്ചു ജീവിക്കും. ഇതിന് കുരിശ് നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നു. മഹാകവി ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പിന്റെ ‘ഇന്ന് ഞാൻ നാളെ നീ’ എന്ന പ്രസിദ്ധമായ കാവ്യത്തിൽ നിന്ന് ഏതാനും വരികൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഉപസംഹരിക്കട്ടെ.

“അന്തികത്തുള്ളൊരു പള്ളിയിൽ നിന്നുടൻ
പൊന്തി ‘ഞാം-ഞാം’മെന്നു ദീനമണി സ്വനം
രണ്ടായിരത്തോളമാണ്ടുകൾക്കപ്പുറം
ത്തുണ്ടായോരാ മഹാത്യാഗത്തെയിപ്പോഴും
മുകമാണെങ്കിലുമുച്ചത്തിൽ വർണ്ണിക്കും-
മേകമുഖമാം കുരിശിനെ മുത്തുവാൻ
ആരാലിറങ്ങിവരും ചില ‘മാലാഖ’-
മാരായ് വരാം കണ്ട തുവെൺ മുകിലുകൾ
പാപം ഹരിച്ചു പാരിന്നു വിണ്ണുരുവാൻ
പാത കാണിക്കും കുരിശേ ജയിക്കുക.”

(നടുവിലെ കുരിശ് വ്യക്തസമം എന്നാൽ വ്യക്തമല്ല)

കന്യകയുടെ കാതിൽ ദൈവാത്മൻ അറിയിച്ചതുപോൽ
അവരുടെ വാക്കുര ചെയ്യുന്നതിനാൽ ഞാൻ അറിയുന്നു
ഞാൻ ഭൂ-ജ്യോതിയതെന്നോതിയതാം ജീവനവ്യക്ഷം
ഞങ്ങൾക്കായ് ക്രൂശിതനെ നീ ദയ ചെയ്തീടേണം
(ഭക്തരിലൂടെ കേട്ടു ലോക വെളിച്ചമായ ക്രൂശിന്റെ ജീവവ്യക്ഷം)

ആ സമയം ദർശിച്ചു അന്തർലീനകിരണം
രൂപം അതല്ലവർ അതിലുപവിഷ്ഠനെ വാഴ്ത്തിടുന്നു
ദൃഷ്ടിക്കുഗോചരമായിവെ ടൂ-നിരസിക്കുന്നു
കാണാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ ലജ്ജിച്ചിടുന്നിതു ഞാൻ
(ഉള്ളിലെ വെട്ടം കാണുന്ന രൂപമല്ല അതിലുപവിഷ്ഠനാണ് പ്രതിഷ്ഠ)

ലോകം തൻ മോദം വർണാലികാരികമായ
ഈ ക്രൂശിനെ പല ഭാവമതായി മെടയുന്നല്ലോ
ഗുഡമതായ കുരിശിൻ തേജസ്സ് ദൃശ്യമതാകാൻ
നോട്ടം, വഹനം, സ്ഥാനചലനം രൂപാന്തരണം.
(ലോകത്തിനിഷ്ടം ആലങ്കാരിക കുരിശ്, ആഴത്തിൽ നോക്കുക, വഹിക്കുക, പഴംകുരിശ് മാറ്റുക രൂപാന്തരീഭവിക്കുക)

ശീഘ്രം ഞെട്ടിയുണർന്നൊരു നിദ്ര കണക്കെൻ ഭാവം
ഞാൻ കേട്ടു ഭക്തർ ചൊല്ലുന്നു ഹാലേലൂയ്യ
“നിൻ മാർദ്ദ്വം തുറന്നും രക്തം വാർന്നും കണ്ടെൻ ഞാൻ
കുരിശാൽ അടിയാരെ കാക്കും നാമന്നായി സ്തോത്രം.”
(ദൈവചിന്ത തന്നെ പ്രാർത്ഥന; പ്രതീകങ്ങളെ നോക്കി അവർ പാടുന്നു സന്ധ്യയുടെ ഈ ഈരടികൾ, അതിലെല്ലാമുണ്ട്. അയ്യോ എൻ കുഞ്ഞുങ്ങൾ വിഷമിക്കും, പോകുകയാ)

പക്ഷി കണ്ട ദേവാലയം

ലിജു ആർ.

(ദൈവ സൃഷ്ടിയായ ഒരു പക്ഷി മനുഷ്യ സൃഷ്ടിയായ ആലയത്തിനുള്ളിൽ കടന്നപ്പോളുണ്ടായ അനുഭവം; പ്രപഞ്ചമാകെ ദൈവാംശം നിറഞ്ഞു നിൽക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യൻ ദൈവത്തെ വിളിക്കുന്നതിനായി നിർമ്മിച്ച ആലയം, അത്ഭുതം തന്നെ!)

സെറുഗിലെ മാർ യാക്കൂബിന്റെ ബോവുസോയുടെ രീതി

ലോകം തറവാടൻ സഞ്ചാരപഥത്തിൽ ശ്രവിച്ച
കിളികൾ നാദം ചാരുതയോടെ ഞാൻ വീക്ഷിച്ചു
വ്യക്തസമുച്ച സമാന നിഗൂഢ വനം പോലൊന്ന്
ശിഖരം ലേശം എന്നാൽ വൻ വ്യക്തസമാനം പോൽ
(ദേവാലയനാദം കേട്ട്, നോക്കിയപ്പോൾ ഒരു വന സമുച്ചയം/കെട്ടിടം)

ആ ശിഖരത്തിൻ ദ്വാരം വഴി ഞാൻ പോയിടുമ്പോൾ
കാറ്റും കോളും എന്നാൽ ശബ്ദമുഖരിതവും പോൽ
താള സമം ഇടവേളയതായി നിശബ്ദത നിറയും
അകതാരിൽ നിന്നന്തർഭാഗത്തേക്ക് കടന്നു.
(ഉള്ളിൽ ഫാനിന്റെ ശബ്ദം, കാറ്റ്, ഗാനാലാപനം...ശുദ്ധസ്ഥലത്തേയ്ക്ക്..)

കാഴ്ചയിൽ വ്യക്ത സമാനമതായി വിളങ്ങും അതൊന്ന്
വർണം കഠിനം, ഗർത്തം, ഘടന വ്യക്തസമാനം
എന്നാൽ ഹരിതം, ജീവനും വാസ-യോഗ്യവുമല്ല
വ്യക്തസമാനം ദർശിപ്പാൻ അത് വൈഷമ്യകരം

മൈലപ്ര മാത്യൂസ് റമ്പാൻ

ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്

സഭാപിതാക്കന്മാർ

മുനിവര്യനായ മൈലപ്ര മാത്യൂസ് റമ്പാൻ കാലയവനികയ്ക്ക് പിറകിൽ പോയിട്ട് ഇന്ന് അഞ്ചു വർഷം തികയുകയാണ്. നാൽപ്പത്തിയെട്ട് വർഷം മുഴുവൻ ഒരു റമ്പാനായി ജീവിച്ച്, സാധാരണ റമ്പാമാരിൽ പലപ്പോഴും കാണുന്ന സ്ഥാനമോഹങ്ങളൊന്നുമില്ലാതെ ഏകാന്തതയിലും മൗനവ്രതത്തിലും കാലം കഴിച്ച്, ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ അഗാധമായ അനുഭവം മൂലം അജ്ഞാത പരിശുദ്ധനായി ഉയർന്ന റമ്പാച്ചനോട് എനിക്ക് വലിയ ബഹുമാനമുണ്ട്. ഈ മഹൽജീവിതത്തിന്റെ ഒരു മുകുരമായി അയ്യായിരത്തിലധികം പേജുകളുള്ള സ്വന്ത കൈപ്പടയിലുള്ള ലിഖിതങ്ങളെ നമുക്ക് കാണാം.

ക്രൈസ്തവ സഭയിലെ കിഴക്കൻ പാരമ്പര്യത്തിൽ മൂന്ന് വിവിധ രീതിയിലുള്ള സന്യാസ സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഉടലെടുത്തു. ഒന്നാമത്, പരിശുദ്ധനായ അന്തോനിയോസിന്റെ നാമവുമായി ബന്ധിക്കപ്പെടുന്ന ഏകാന്ത സന്യാസം. ഇതിനോട് വളരെ അടുത്തതാണ് മൈലപ്ര റമ്പാച്ചന്റെ സന്യാസ ജീവിതം. ഏകാന്തത, മൗനം, ധ്യാനം, ഉപവാസം എന്നിവയ്ക്കാണ് ഈ സമ്പ്രദായത്തിൽ പ്രാധാന്യം.

രണ്ടാമത്തെ പ്രധാന സന്യാസ പാരമ്പര്യം, ഈജിപ്ഷ്യൻ മണലാരണ്യത്തിൽ തന്നെ ഉടലെടുത്ത് മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് വ്യാപിച്ച സാമൂഹ്യ സന്യാസ പ്രസ്ഥാനം തന്നെ. പരിശുദ്ധനായ മാർ പഖോമിയസ് ആണ് ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ. ഏകാന്തവാസികളായ അനേക സന്യാസികളെ ഒരു മിച്ചുചേർത്ത് അവർക്ക് പൊതുവായ ഒരു നിയമവും ജീവിതരീതിയും ഉളവാക്കി, വേണ്ടുന്നിടത്ത് പള്ളികൾ കൂടെ പണിത് അദ്ദേഹം ഒൻപതിലധികം സന്യാസമഠങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. അവയിലൊന്ന് സ്ത്രീകൾക്കു വേണ്ടിയുള്ളതായിരുന്നു. ഏകാന്തവാസിയാതെ സന്യാസിയിൽ കാണപ്പെടുന്ന പല സ്വാർത്ഥ പ്രവണതകൾക്കും ഒരു വ്യവസ്ഥിതിയുള്ള സമൂഹവാസം കൊണ്ടു മാത്രമേ അറുതി വരികയുള്ളൂ എന്നായിരുന്നു, പരിശുദ്ധനായ പഖോമിയോസിന്റെ ഉപദേശം. സ്വന്തമായി ഒന്നുമില്ലാതെ, എല്ലാം സമൂഹത്തിൽ അർപ്പിച്ച്, ദൈവാശ്രയത്തിലും, താഴ്മയിലും അനുസരണത്തിലുമുള്ള ഒരു ജീവിതരീതിയായിരുന്നു പരിശുദ്ധ പഖോമിയോസിന്റെ സന്യാസ പ്രസ്ഥാനം. സന്യാസിക്ക് അവന്റേതായ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ട്. രഹസ്യ പ്രാർത്ഥനാ സമ്പ്രദായത്തിലും, ഭക്ഷണക്രമത്തിലും, വസ്ത്രധാരണരീതിയിലും, ഐക്യരൂപം സ്ഥാപിക്കുവാൻ പരിശുദ്ധ പഖോമിയോസ് ശ്രമിച്ചതേയില്ല. ഈ പ്രസ്ഥാനം ഈജിപ്റ്റിൽ ഉടലെടുത്ത് അധികം താമസിയാതെ എത്യോപ്യയിലും ന്യൂബിയയിലും (സുഡാൻ) സിറിയയിലും, പലസ്തീനിലും വ്യാപിച്ചു. നാലും അഞ്ചും ശതാബ്ദങ്ങളിലെ ക്രൈസ്തവ സഭയുടെ അദ്ധ്യാത്മികത അധികവും ഉടലെടുത്തത് ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നാണ്.

മൂന്നാമത്തെ സവിശേഷ സന്യാസ സമ്പ്രദായം പരിശുദ്ധനായ മാർ ബസേലിയോസ് ഇന്നത്തെ ഏഷ്യാമൈനറിൽ സ്ഥാപിച്ച സമ്പ്രദായമാണ്. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ഉപവാസത്തിനും, സാമൂഹ്യ ശിക്ഷണത്തിനും ഒരുപോലെ പ്രാധാന്യം നൽകിയ ഈ സന്യാസ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകത, എല്ലാ സന്യാസിമാരും സ്വന്ത കൈകളുടെ അദ്ധ്വാനഫലം കൊണ്ട് ചുറ്റുമുള്ള പാവപ്പെട്ടവരെ പോഷിപ്പിക്കുകയും ഉയർത്തുകയും ചെയ്യണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു. ചുറ്റുമുള്ള സമൂഹത്തിന്റെ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളേയും പരിഹരിക്കുവാൻ പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസും സഹസന്യാസിമാരും ഉറ്റു ശ്രമിച്ചു. ഉദാഹരണമായി, ഒരു നാട്ടിൽ ഭക്ഷണക്ഷാമം വരുമ്പോൾ അവിടെയുള്ള ലാഭമോഹികളായ വ്യാപാരികൾ ധാന്യം പൂഴ്ത്തിവച്ച് അതിന് വില കൂട്ടുക എന്നുള്ളത് അന്നും സാധാരണമായിരുന്നു. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ, പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് തന്നെ ഈ വ്യാപാരികളെ അഭിമുഖീകരിച്ച്, പൂഴ്ത്തി വച്ചിരിക്കുന്ന ധാന്യം പുറത്തെടുപ്പിച്ച് കുറഞ്ഞ വിലയ്ക്ക് വിൽക്കുവാൻ തന്റെ വലിയ സ്നേഹവും വാചാലതയും അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചു. സന്യാസിമാർ ആറ്റിൽ മീൻ പിടിക്കുവാൻ പോയി കിട്ടുന്ന മീൻ സ്വയം ഉപയോഗിക്കാതെ, പാവപ്പെട്ടവരുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപോയി കൊടുക്കുക എന്നുള്ളത് ബസേലിയൻ സന്യാസിമാരുടെയും പ. ബസേലിയോസിന്റെ തന്നെയും ഒരു പതിവായിരുന്നു.

പിൽക്കാലത്തുണ്ടായ സന്യാസ പ്രസ്ഥാന വ്യതിയാനങ്ങൾ ഈ മൂന്ന് സമ്പ്രദായങ്ങളുടെ പരസ്പര സങ്കലനമായിരുന്നു. സിറിയൻ സന്യാസ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഗുഹവാസത്തിനും,

ഓർമ്മ സെപ്റ്റംബർ 4-ന്
മൈലപ്ര മാർ കുറിയാക്കോസ് ദയറായിൽ ആചരിച്ചു

ഏകാന്തതയ്ക്കും, മൗനത്തിനും പ്രത്യേക പ്രാധാന്യം നൽകി. എന്നാൽ അതോടൊപ്പം തന്നെ, ഈ മൂന്ന് പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലും ഇല്ലാതിരുന്ന നാടകീയങ്ങളായ ആത്മനിയന്ത്രണ അടവുകളും രൂപംകൊണ്ടു. കല്ലു കൊണ്ട് തൂണു കെട്ടി, തൂണിന്റെ മുകളിൽ ഇരുന്ന് തപസ്യ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ശൈവൻ ദെസ്തനോയോയെപ്പോലുള്ള സന്യാസിമാർ സിറിയയിൽ ഉണ്ടായി. ഉറങ്ങുകയോ, ഭക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ ഒറ്റക്കാലിൽ നിന്നുകൊണ്ട് തപസ്യ ചെയ്യുന്ന സന്യാസിമാരും സിറിയയിലാണ് കാണപ്പെട്ടത്. ഇരുപത്തിനാലു മണിക്കൂറും രണ്ടോ, മൂന്നോ ഗ്രൂപ്പുകൾ മാറിമാറി ഇടരാതെ ദൈവസ്തോത്രം ചെയ്യുന്ന ഈറോമാർ അഥവാ ഉണർന്നിരിക്കുന്നവർ എന്ന് പറയുന്ന സന്യാസപ്രസ്ഥാനവും സിറിയയിൽ ഉടലെടുത്തു. ഇതൊക്കെയായാലും ആദ്യം പറഞ്ഞ മൂന്ന് പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ, അതായത് അന്തോനിയോസ്, പഖോമിയോസ്, ബസേലിയോസ് എന്നിവർ സ്ഥാപിച്ച മൂന്ന് പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ആണ് പൗരസ്ത്യ സന്യാസ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. ഇവയിൽ ഒന്നും രണ്ടും രീതികളുടെ ഒരു സങ്കലനമായിരുന്നു മൈലപ്ര റമ്പാച്ചന്റേത്. താൻ തന്നെ സമൂഹശിക്ഷണത്തിന് വിധേയനായി വളരെക്കാലം ജീവിച്ചില്ലെങ്കിലും തന്റെ അന്തേവാസികളായ കുറെ സന്യാസികളെ ഒരു സാമൂഹ്യ ശിക്ഷണത്തിൽ കൂടെ അദ്ദേഹം വളർത്തിയെടുത്തു. എന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം അന്തോനിയോസ് വ്രതക്കാരനായ ഒരു ഏകാന്ത സന്യാസി (യീഹിദോയോ) ആയിരുന്നു.

യീഹിദോയോയും ദയറോയോയും കിഴക്കൻ സന്യാസ പ്രസ്ഥാനത്തിലെ രണ്ട് ശാഖകളായിരുന്നു. 'ദയറോ' എന്ന് പറഞ്ഞാൽ ഭവനം എന്നാണർത്ഥം. സന്യാസാശ്രമങ്ങൾ ദൈവഭവനങ്ങളായിട്ടാണ് കരുതപ്പെട്ടിരുന്നത്. അതിൽപ്പെടാത്തവരെ, 'ഓലാം' അഥവാ ലോകം അവരുടെ അധിവാസസ്ഥലമായിരുന്നതുകൊണ്ട് 'ഒൽമോയേ' എന്ന് അഭിസംബോധന ചെയ്തു. 'അൽമായക്കാർ' എന്നു പറഞ്ഞാൽ ലോകവാസി അല്ലെങ്കിൽ ദയറാവാസി അല്ലാത്തവൻ എന്നാണർത്ഥം. അല്ലാതെ വൈദികനല്ലാത്തവൻ എന്നർത്ഥമില്ല.

എന്നാൽ ദയറാവാസികളായവരിൽ തന്നെ ചില പ്രത്യേക വ്യക്തികൾക്ക് ദയറായുടെ ഒരു മൂലയിൽ തന്നെയോ, അല്ലെങ്കിൽ കാട്ടിലോ, ഗുഹയിലോ പോയിരുന്ന് ഏകാന്തതപസ് ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അനുവാദം ദയറായിൽ നിന്നു തന്നെ കൊടുക്കുമായിരുന്നു. കുറെ വർഷങ്ങൾ ഏകാന്ത തപസ് ചെയ്തിട്ട്, ആ സന്യാസി വീണ്ടും ദയറായിലേക്ക് തിരികെ വരികയും ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു. ഏകാന്തവാസത്തിന്റെ പ്രധാന പരിമിതി, സമൂഹ പ്രാർത്ഥനയിലും പരിശുദ്ധ കുർബാനയിലും പതിവായി സംബന്ധിക്കുവാനുള്ള സാധ്യത പലപ്പോഴും ഇല്ലായിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ്.

നമ്മുടെ മൈലപ്ര റമ്പാച്ചൻ ഏകാന്തവാസിയും, മുനിയും ആയിരുന്നുവെങ്കിലും അതോടുകൂടെ തന്നെ സമൂഹ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും പരിശുദ്ധ കുർബാനയ്ക്കും അദ്ദേഹം ഉയർന്ന സ്ഥാനം കൽപിച്ചു.

മാത്രമല്ല, ഒരു നല്ല സന്യാസിയുടെ പ്രത്യേകതകളിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത്, അളവില്ലാത്ത താഴ്മയും, കളങ്കമില്ലാത്ത ശിശുത്വലയമായ ശുദ്ധതയും

ണ്. ഇത് രണ്ടിലും റമ്പാച്ചൻ ആരുടെയും പിറകിലായിരുന്നില്ല. മറ്റൊരു ഗുരുവിന്റെ ശിക്ഷണത്തിന് കീഴ്പെട്ട് താഴ്മയും മറ്റും അഭ്യസിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അവസരം കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും താഴ്മയും ശുദ്ധതയും അദ്ദേഹം സ്വയം അഭ്യസിച്ചു. നിഷ്കളങ്കമായ ഒരു മനസ്സാണ് റമ്പാച്ചനുണ്ടായിരുന്നതെന്ന് എന്റെ അറിവിൽ നിന്ന് എനിക്ക് പറയുവാൻ കഴിയും. എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തോടുണ്ടായിരുന്ന വലിയ ബഹുമാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം, ഈ ശുദ്ധതയും, താഴ്മയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇടതോരാത്ത പ്രാർത്ഥനാശീലവുമായിരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള സന്യാസിമാർ നമ്മുടെ സഭയിൽ ഇന്നും അധികമില്ല. പ. പരുമല തിരുമേനിയെപ്പോലെ പണ്ഡിതനെന്നുമായിരുന്നില്ല മൈലപ്ര റമ്പാച്ചൻ. പക്ഷേ, പ്രാർത്ഥനയിലും ഉപവാസത്തിലും പരുമലത്തിരുമേനിയെപ്പോലെ തന്നെ അത്യുൽസുകനും, നിഷ്ഠയുള്ളവനുമായിരുന്നു റമ്പാച്ചൻ.

എനിക്ക് വ്യക്തിപരമായി പലപ്പോഴും പ്രചോദനം പകർന്നു തന്നിട്ടുള്ള റമ്പാച്ചനെ ഈ അഞ്ചാം വാർഷികത്തിൽ ഞാൻ പ്രത്യേകം സ്നേഹബഹുമാനപൂർവ്വം അനുസ്മരിക്കുന്നു. എന്റെ ഏറ്റവും താഴ്മയോടു കൂടിയുള്ള ഉപഹാരബലിയെ ആ തൃപ്പാദങ്ങളിൽ ഞാൻ അർപ്പിക്കുന്നു. എനിക്ക് വേണ്ടിയും, എന്റെ സഭയ്ക്കുവേണ്ടിയും, എന്റെ ലോകത്തിനു വേണ്ടിയും പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കണമേ എന്ന് ആ പുണ്യ പുരുഷനോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പകരക്കാരനില്ലാത്ത പ്രൊഫ. പി. സി. ഏലിയാസ്

വർഗീസ് ജോൺ തോട്ടപ്പുഴ

നീതിമാന്മാരുടെ ആത്മാവ് ദൈവതൂക്കരങ്ങളിലത്രെ; ഒരു ദണ്ഡനവും അവരെ സമീപിക്കയില്ല (മഹാജ്ഞാനം 3:1).

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ പബ്ലിക് റിലേഷൻസ് ഓഫീസർ ആയി കൃത്യം പത്തു വർഷം പ്രൊഫ. പി. സി. ഏലിയാസ് സ്മൃതർ ഹമായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. അതിനു മുമ്പ് സഭവകയായ രണ്ടു കോളജുകളുടെ പ്രിൻസിപ്പലായും, അങ്കമാലി മെത്രാസന കൗൺസിൽ അംഗമായും സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയംഗമായും (1989-1994) പ്രവർത്തിച്ചു.

സൗമ്യമായ പെരുമാറ്റം കൊണ്ട് എല്ലാവരെയും ആകർഷിക്കുന്ന വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. സ്ഥാനം കൊണ്ടും വിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ടും പ്രായം കൊണ്ടും തന്നെക്കാൾ താണവരോടു പോലും ബഹുമാനത്തോടെ പെരുമാറുക അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശീലമായിരുന്നു. ആരുടെയും കുറ്റം പറയുന്നതും കുറ്റം കേൾക്കുന്നതും അദ്ദേഹത്തിനു താൽപര്യമില്ലായിരുന്നു. ആരെപ്പറ്റിയും നന്മ മാത്രമേ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുള്ളൂ. വിമർശിക്കുന്നവരോടും യാതൊരു വിദ്വേഷവുമില്ലായിരുന്നു.

പി.ആർ.ഒ. എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം വിജയമായിരുന്നു. മാധ്യമങ്ങളോടു ബന്ധപ്പെടുക മാത്രമല്ല പി.ആർ.ഒ. യുടെ ജോലി. 1988-ൽ നടപ്പായ ഉപചട്ടങ്ങൾ അനുസരിച്ച് പല കർത്തവ്യങ്ങളും പബ്ലിക് റിലേഷൻസ് കമ്മിറ്റിക്കും ഓഫീസർക്കുമുണ്ട്. പൊതുസമൂഹത്തിനും സഭാംഗങ്ങൾക്കും സഭയെക്കുറിച്ചും സഭയുടെ നേതൃത്വത്തെ കുറിച്ചുമുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ ബന്ധപ്പെട്ടവരെ അറിയിക്കുന്നതിനും തിരുത്തലുകൾ ആവശ്യമുള്ളയിടത്ത് അതു നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധാലുവായിരുന്നു. പരിശുദ്ധ സഭയുടെയും സഭാതലവന്റെയും പ്രതിച്ഛായ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം അങ്ങേയറ്റം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു.

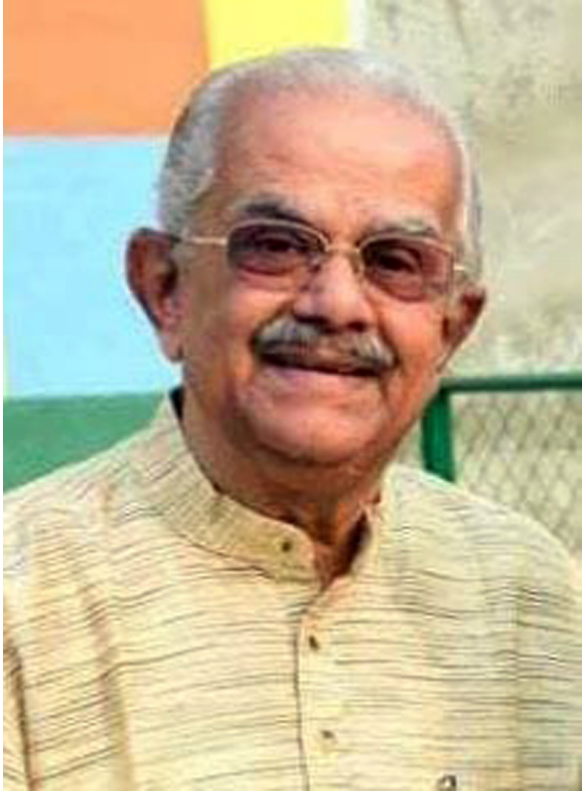
ഒട്ടേറെ വിമർശനങ്ങൾ നേരിടേണ്ട ജോലിയാണ് പി.ആർ.ഒ. യുടേത്. മാധ്യമങ്ങൾ വാർത്തകൾ വളച്ചൊടിച്ചാലും മൂക്കിയാലും കുറ്റം പി.ആർ.ഒ. യിക്കാണ്. വിമർശിക്കുന്നവർ ഈ പണി ചെയ്താലും ഇതിൽ കൂടുതലൊന്നും നടക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതാണ് വാസ്തവം. തനിക്കെതിരെ ഉയരുന്ന വിമർശനങ്ങൾ അദ്ദേഹം സൗമ്യമായി കേട്ടിരുന്നു.

നിർഭാഗ്യകരമായ സഭാവഴക്കിൽ പൊതുസമൂഹവും മാധ്യമങ്ങളും പൊതുവെ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്കെതിരാണ് എന്നുള്ളതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. എവിടെയാണ് നീതിയും ന്യായവുമെന്നുള്ളത് അറിയേണ്ട കാര്യം അവർക്കില്ല. നാം 'വേട്ടക്കാരായും' മറുഭാഗം 'ഇര'കളായും ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ പി.ആർ.ഒ. യുടെ പണി ദുഷ്കരമാണ് എന്നതാണ് വാസ്തവം. സഭയിലും സമൂഹത്തിലും ഉയർന്ന നിലവാരം പുലർത്തുന്നവർ മാത്രമേ ഇക്കാര്യത്തിൽ വിജയിക്കുകയുള്ളൂ. താൻ ഇരിക്കുന്ന കസേരയുടെ മഹത്വം അദ്ദേഹം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചിരുന്നു. മാധ്യമപ്രവർത്തകരുടെ ആദരവ് അദ്ദേഹം പിടിച്ചുപറ്റിയിരുന്നു.

ചില പ്രസ്താവനകളോ പത്രക്കുറിപ്പുകളോ തയ്യാറാക്കുന്നതിനുള്ള നിയോഗം ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസിനും എനിக்கும் ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുന്ന ഡ്രാഫ്റ്റ് ആവശ്യമെങ്കിൽ പരിഷ്കരിച്ച് അദ്ദേഹം മാധ്യമങ്ങൾക്കു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. സാർ തയ്യാറാക്കുന്ന ഡ്രാഫ്റ്റ് ചില അവസരങ്ങളിൽ ഞങ്ങളെ കാണിക്കുന്ന രീതിയുമുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ പറയുന്ന മാറ്റങ്ങൾ

ഉചിതമെങ്കിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന് യാതൊരു മടിയുമില്ലായിരുന്നു.

അങ്കമാലി ഭദ്രാസനത്തിലെ മുടവൂർ സെൻറ് ജോർജ്ജ് പള്ളിയിലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതൃതുടവക. കക്ഷിവാഴ്ക്ക് രൂക്ഷമായ ഈ പള്ളിയിൽ തന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെ ശവസംസ്കാരശുശ്രൂഷ സംഘർഷഭരിതമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ നിർവഹിച്ച കാര്യം അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും ദുഃഖത്തോടു കൂടി പങ്കുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. 'എന്റെ അമ്മ വലിയ വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള ആളായിരുന്നു. പക്ഷേ

മലങ്കരസഭയ്ക്ക് തീരാനഷ്ടം: പ. കാതോലിക്കാ ബാവ

കോട്ടയം: മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ പബ്ലിക് റിലേഷൻസ് ഓഫീസറായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ചുവന്ന പ്രൊഫ. പി. സി. ഏലിയാസിന്റെ ദേഹവിയോഗം മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ഒരു തീരാനഷ്ടമാണെന്ന് പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ പൗലോസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവ.

ഉത്തമ മനുഷ്യസ്നേഹിയായിരുന്ന അദ്ദേഹം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച് ഉന്നതമായ ആദർശങ്ങളും മൂല്യങ്ങളും ഏവർക്കും മാതൃകയായിരുന്നു എന്ന് പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവ പറഞ്ഞു.

സഭയുടെ സമാധാനത്തിന് വേണ്ടി മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ നിലപാടുകളോട് ചേർന്ന് നിന്നുകൊണ്ട് മുന്നോട്ടുപോവാൻ വളരെയധികം പ്രയത്നിച്ച വ്യക്തിയായിരുന്നു എന്ന് ഓർത്തഡോക്സ് സഭ സുന്നഹദോസ് സെക്രട്ടറി ഡോ യൂഹാനോൻ മാർ ദിയസ്കോറോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അനുസ്മരിച്ചു.

ലളിതജീവിതം കൊണ്ടും ആഴത്തിലുള്ള വ്യക്തി ബന്ധവും കാത്തു സൂക്ഷിച്ച ഉത്തമ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമയാണ് പ്രൊഫ. പി. സി. ഏലിയാസ് സാർ എന്ന് അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി അഡ്വ. ബിജു ഉമ്മൻ അനുശോചന സന്ദേശത്തിൽ പറഞ്ഞു.

സംസ്ഥാന ബഹുമതികളോടെയാണ് അടക്കിയത്. കാരണം കളക്ടർ, പോലീസ് സൂപ്രണ്ട് എന്നിവരുടെയും നൂറുകണക്കിന് പോലീസുകാരുടെയും സാന്നിധ്യമുണ്ടായിരുന്നു.

കക്ഷിവാഴ്ചക്കിൻറെ തീവ്രത നേരിട്ട് അനുഭവിച്ചിട്ടും മറുഭാഗത്തെയോ അതിന്റെ നേതൃത്വത്തെയോ അദ്ദേഹം കുറ്റപ്പെടുത്തി സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. സഭയിൽ ശാശ്വതമായ സമാധാനവും അനുരഞ്ജനവും യോജിപ്പും ഉണ്ടാകണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. സഭാഭരണഘടനയിൽ മായം ചേർക്കാനോ കോടതി വിധിയിൽ വെള്ളം ചേർക്കാനോ അനുവദിക്കാതെയുള്ള ഐക്യമാണ് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചത്. താൻ തയ്യാറാക്കുന്ന പ്രസ്താവനകളിൽ കഴിയുന്നിടത്തോളം ഇതിനുള്ള ആഹ്വാനം അദ്ദേഹം ചേർക്കുമായിരുന്നു.

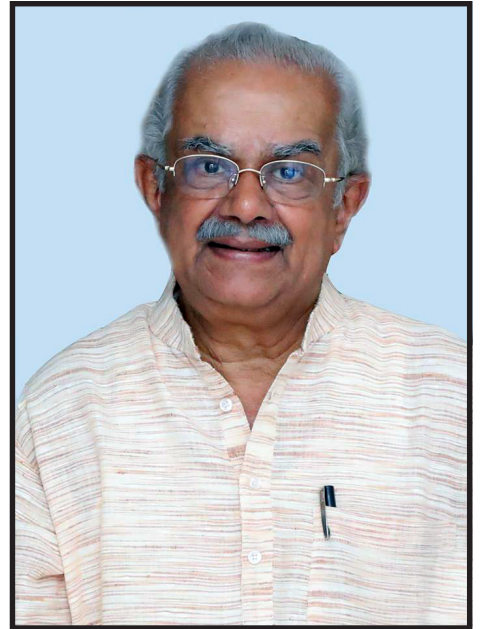
‘പരിശുദ്ധ ഇഗ്നാത്തിയോസ് സക്കാ പ്രഥമൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ ആരോഗ്യനില അത്ര മെച്ചമല്ല. ഏതു സമയത്തും കാലം ചെയ്താലും മാധ്യമങ്ങൾ നമ്മുടെ പ്രതികരണം ആരായും. നേരത്തെ ഒരേണ്ണം തയ്യാറാക്കി വയ്ക്കേണ്ടതല്ലേ?’ 2012-ൽ ഞാൻ ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചതനുസരിച്ച് ഞാൻ തയ്യാറാക്കിയ പ്രസ്താവന പരിശുദ്ധ ബാവാ തിരുമേനിയും ബഹു. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ്ജ് അച്ചനും, അദ്ദേഹവും ചേർന്ന് ചർച്ച ചെയ്ത് അന്തിമരൂപം നൽകി. പരിശുദ്ധ സക്കാ ബാവാ കാലം ചെയ്തപ്പോൾ (2014 മാർച്ച് 21) പരിശുദ്ധ കത്തോലിക്കാ ബാവാ തിരുമേനി നടത്തിയ പ്രസ്താവന മറ്റു ക്രൈസ്തവരുടെ ഇടയിലും പൊതുസമൂഹത്തിലും മതിപ്പുളവാക്കി.

പോപ്പ് തെവദ്രോസ് രണ്ടാമൻ കോപ്റ്റിക് സഭാ തലവനായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട (2012 നവംബർ 4) വാർത്ത മാധ്യമങ്ങളിൽ ആഘോഷമായി കൊടുക്കാനിടയാക്കിയത് സാറിന്റെ ഇടപെടലായിരുന്നു. വാർത്ത തയ്യാറാക്കുന്നതിന് അണിയറയിൽ പ്രവർത്തിച്ചതാരാണെന്ന് പരിശുദ്ധ ബാവാ തിരുമേനിയെ ധരിപ്പിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു മടിയില്ലായിരുന്നു.

ഇത്തവണ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയംഗമായി ഞാൻ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതിൽ അദ്ദേഹം സന്തോഷിച്ചിരുന്നു. മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയിലെ എന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിക്കുമായിരുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം തന്നെ ഉപദേശങ്ങൾ വിലപ്പെട്ടതായിരുന്നു.

പ്രതിഫലം ഇല്ലാതെയാണ് അദ്ദേഹം പി.ആർ.ഒ ആയി പ്രവർത്തിച്ചത്. തന്നെ വളർത്തിയ സഭയ്ക്കു വേണ്ടി അങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് തന്റെ കടമയാണെന്ന് ഏലിയാസ് സാർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഒരിക്കലും സ്ഥാനത്ത് അള്ളി

പ്പിടിച്ചിരിക്കാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. 2008 സെപ്റ്റംബർ രണ്ടിന് നിയമിതനായ അദ്ദേഹം പലവട്ടം തന്നെ ഈ സ്ഥാനത്തു നിന്നു ഒഴിവാക്കാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചിരുന്നു. പല തവണ രാജിക്കത്തു സമർപ്പിച്ചിരുന്നു. പരിശുദ്ധ ബാവാ തിരുമേനിയുടെയും ഇപ്പോഴത്തെ അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിയുടെയും സ്നേഹപൂർവമായ അഭ്യർത്ഥന മാനിച്ചാണ് മരണം വരെയും പി.ആർ.ഒ ആയി തുടർന്നത്.

സഭയുടെ പി.ആർ.ഒ. എന്ന നിലയിൽ പ്രൊഫ. പി.സി. ഏലിയാസ് ഏറെ പഴികേട്ടു. പക്ഷേ അവയിലൊക്കെയും അദ്ദേഹം നിരപരാധിയും നിസ്സഹായനും ആയിരുന്നു എന്ന് എനിക്കു നേരിട്ടറിയാം. അതുമൂലം നേരിട്ടും ഫോണിലൂടെയും സാർ കേട്ടിരിക്കുന്ന ശകാരത്തിനു കണക്കില്ല. അവയെ അദ്ദേഹം ശാന്തത കൈവിടാതെ പുഞ്ചിരിയോടെ നേരിട്ടു. അടുത്ത തവണ വിമർശകരെ കാണുമ്പോഴും ഇതൊന്നും നടക്കാത്തവിധമാണ് സാർ പെരുമാറിയിരുന്നത്. ദൈവതിരുമുന്മാരെ അദ്ദേഹം നീതിമാനായിരുന്നു.

തികഞ്ഞ സഭാസ്നേഹിയും സമാധാനകാംക്ഷിയുമായ നിര്യാതനായ വാക്ത്താനം പള്ളിക്കപ്പറമ്പിൽ ശ്രീ. ജേക്കബ് സഖറിയായ്ക്ക് ആദരാഞ്ജലി അർപ്പിക്കുന്നതിന് (2018 ഓഗസ്റ്റ് 14) സാറിനോടൊപ്പം യാത്ര ചെയ്തതും, പ്രളയക്കെടുതി ബാധിച്ച പുത്തൻകാവ് സ്കൂളിൻറെ വിഷയം ചർച്ച ചെയ്യാൻ പ്രിൻസിപ്പലും ഹെഡ്മിസ്ട്രസും അദ്ധ്യാപകരും ചേർന്നുള്ള സംഘത്തോടൊപ്പം സാറിനെ സന്ദർശിച്ചതും (ഓഗസ്റ്റ് 23) ദീപ്തസ്മരണയായി നിലനിൽക്കുന്നു.

പകരക്കാരനില്ലാത്ത പി.സി. ഏലിയാസ് സാറിന് പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം ആദരാഞ്ജലികൾ !

സൗമ്യം ദീപ്തം സഫലം

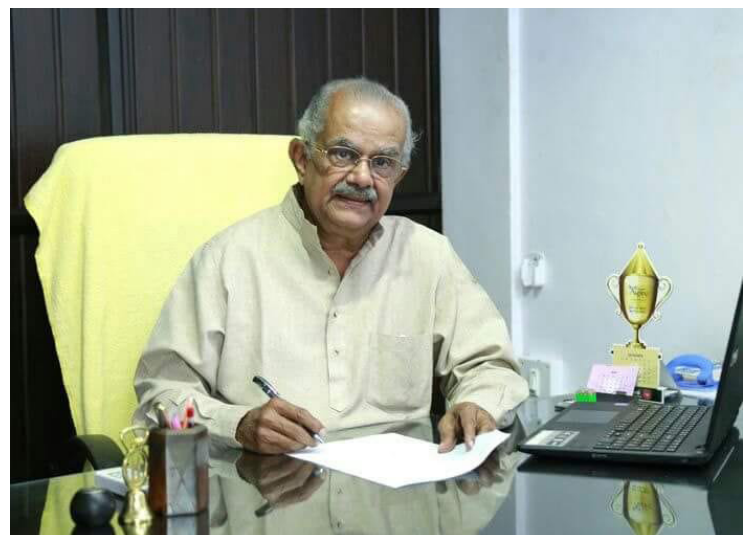
(പ്രൊഫ. പി. സി. ഏലിയാസ് സാറിന് യാത്രാമൊഴി)

ഡോ. സിബി തരകൻ

പ്രഭാഷകൻ, അദ്ധ്യാപകൻ, സംഘാടകൻ, സഭാസ്നേഹി തുടങ്ങി വിവിധ നിലകളിൽ സമൂഹത്തിനും സഭയ്ക്കും വിലപ്പെട്ട സംഭാവനകൾ നൽകിയ പ്രൊഫ. പി. സി. ഏലിയാസ് സാർ നമ്മോടു യാത്ര പറഞ്ഞു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഓർക്കുമ്പോൾ ‘സൗമ്യം ദീപ്തം, സഫലം’ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാനാണ് തോന്നുന്നത്. വ്യക്തിപരമായി അദ്ദേഹം എനിക്ക് ഗുരുതുല്യനും പ്രചോദനവും ആയിരുന്നു.

ഞാൻ പള്ളം സെന്റ് പോൾസ് പള്ളിയിൽ സൺഡേസ്കൂൾ പത്താം ക്ലാസ് ജയിച്ചപ്പോൾ അദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന സണ്ണി സാർ പറഞ്ഞു. ‘അടുത്ത ശനിയാഴ്ച വൈകുന്നേരം യൂത്ത്ലീഗിനു വരണം.’ എന്നൊടൊപ്പം പരീക്ഷ ജയിച്ച ജോബോയ്, ജോഷ്വാ, അലക്സ് എന്നിവരെയും യൂത്ത്ലീഗിലേക്കു നേരിട്ട് ‘റിക്രൂട്ട്’ ചെയ്യുകയായിരുന്നു. ശനിയാഴ്ച സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനക്കുശേഷം പള്ളി മുറിയിൽ യൂത്ത്ലീഗ് സമ്മേളിച്ചപ്പോൾ മുതിർന്ന പത്തുപന്ത്രണ്ടു പേരുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെവെച്ചായിരുന്നു ഏലിയാസ് സാറിനെ ആദ്യം കണ്ടത്. 1980 കളുടെ ആരംഭം.

ആയിടയ്ക്കാണ് അദ്ദേഹം നൈജീരിയയിലെ ജോലിക്കുശേഷം തിരികെ വന്നു കോട്ടയം ബസേലിസ് കോളജിലെ ഇക്കണോമിക്സ് വകുപ്പിൽ തിരികെ പ്രവേശിച്ചത്. പള്ളത്തു കാരമുട് പള്ളിക്കടുത്താണ് അദ്ദേഹം താമസിച്ചിരുന്ന തെങ്കിലും പള്ളം സെന്റ് പോൾസ് പള്ളിയിലായിരുന്നു അദ്ദേഹം വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ സാംബന്ധിച്ചിരുന്നത്.

അതിനു കാരണം വികാരി ആയിരുന്ന ബഹു. ടി. ജെ. ജോഷ്യാ അച്ചനോടുള്ള സ്നേഹാദരവുകൾ ആയിരുന്നു.

അക്കാലത്ത് അദ്ദേഹം കോട്ടയത്തും ചുറ്റുപാടുമുള്ള പള്ളികളിലും വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലും സ്ഥിരം പ്രസംഗകനായിരുന്നു.

ഏതു വിഷയത്തെക്കുറിച്ചും സ്വാന്തര്യത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ രസകരമായ കഥകൾ ചേർത്തു ആകർഷകമായി നടത്തിയിരുന്ന പ്രസംഗങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും ഇഷ്ടമായിരുന്നു. മലയാളത്തിലും ഇംഗ്ലീഷിലും അനായാസമായി അദ്ദേഹം പ്രസംഗിക്കുമായിരുന്നു.

പിന്നീട് ഞാൻ ഗവേഷണ വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നപ്പോൾ പള്ളിയുടെ പുനർനിർമ്മാണ സ്മരണികയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അടുത്ത് പ്രവർത്തിക്കാൻ സാധിച്ചു.

അപ്പോൾ മാത്രമാണ് ഞാൻ മനസിലാക്കിയത് അദ്ദേഹം ഒരു 'വടക്കൻ' ആണെന്ന്. സംഭാഷണത്തിൽ ഇടയ്ക്കിടെ മുവാറ്റുപുഴയും അങ്കമാലിയും കോതമംഗലവും ഒക്കെ കടന്നുവന്നപ്പോഴാണ് അതേപ്പറ്റി ചോദിക്കാൻ തോന്നിയത്. വടക്കനായി ജനിച്ചുവളർന്നു കോട്ടയംകാരനായപ്പോഴും അദ്ദേഹം വടക്കിന്റെ സ്വഭാവ മഹിമകൾ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചു.

അദ്ദേഹം ആരോടും ആജ്ഞാപിക്കുന്നതു ഞാൻ കേട്ടിട്ടില്ല. എവിടെയും ഒരു മധുവർത്തിയുടെ റോളിലായിരുന്നു അദ്ദേഹം. സങ്കീർണ്ണമായ പ്രശ്നങ്ങളിൽ തല കുരുങ്ങുമ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ പല നൂലാമാലകളെയും ഇല്ലാതാക്കി.

പ്രായം കൂടുതലായും അദ്ദേഹം കൂടുതൽ പരിണതപ്രജ്ഞനായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എല്ലാവരെയും ഒരുപോലെ സ്നേഹിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്ലാസ്സുകളിൽ ഇരിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും ഞാൻ ഗുരുതുല്യനായി കരുതിയിരുന്ന മഹാനുഭാവനായിരുന്നു ഏലിയാസ് സാർ.

ഓർത്തഡോക്സ് സഭാംഗവും പ്രശസ്ത സാഹിത്യനിരൂപകനും സാഹിത്യ അക്കാദമി പ്രസിഡന്റും ആയിരുന്ന ഡോ. കെ. എം. തരകന്റെ വിപുലമായ ശിഷ്യഗണത്തിൽ ഏലിയാസ് സാറും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഓർത്തഡോക്സ് യൂത്ത് മൂവ്മെന്റിന്റെയും എം.ജി.ഒ.സി.എസ്.എം.ന്റെയും ആഭിമുഖ്യത്തിൽ അദ്ദേഹം സംഘടിപ്പിച്ച സാഹിത്യ-പത്രപ്രവർത്തക ശില്പശാലകൾ അനേകം എഴുത്തുകാരെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ സഹായിച്ചു.

പീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വത്സല ശിഷ്യനായിരുന്ന എലിയാസ് സാർ ആ നിലയിൽ എം.ജി.ഒ.സി.

എസ്.എം. പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സജീവമായിരുന്നു.

കെ. എം. തരകൻ സാറിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സംഘടിപ്പിച്ചിരുന്ന 'വിശ്വദീപം' അവാർഡ്ദാന ചടങ്ങുകളിൽ അദ്ദേഹത്തെ പ്രധാന കാര്യദർശിയുടെ സ്ഥാനത്ത് കാണുമായിരുന്നു.

ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയോടും അദ്ദേഹം അടുപ്പം പുലർത്തി. കാർ യാത്രയ്ക്കിടയിൽ ഒരിക്കൽ നൈജീരിയൻ റേഡിയോയ്ക്കു വേണ്ടി തിരുമേനിയെ അദ്ദേഹം ഇന്റർവ്യൂ ചെയ്തത് വിവരിച്ചത് ഓർക്കുന്നു.

ഇന്റർവ്യൂവിനു പലരും ശ്രമിച്ചിട്ടും തിരുമേനിക്ക് സമയം അനുവദിക്കാനായില്ല. അവരിൽ ചിലർ ഏലിയാസ് സാറിനെ സമീപിച്ചു. എയർപോർട്ടിലേക്കു കാറിൽ യാത്രചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ ആകാം എന്ന് തിരുമേനി സമ്മതിച്ചു. യാത്രയ്ക്കിടയിൽ ഉച്ചഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന തിരുമേനിയെ ഇന്റർവ്യൂ ചെയ്തത് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് ഓർക്കുന്നു.

എന്നെക്കാൾ ഇരുപതു വയസു പ്രായക്കൂടുതൽ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും തുല്യ പരിഗണന നൽകിയത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയവിശാലതകൊണ്ട് മാത്രം. അത് പലരുടേയും അനുഭവം ആണ്. എന്നെക്കാൾ പ്രായം കുറഞ്ഞ പലരും പേര് വിളിച്ചു സംബോധന ചെയ്യുമ്പോൾ എലിയാസ് സാർ, 'ഡോക്ടർ തരകൻ' എന്നു വിളിച്ച് എന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി.

ഏറ്റവും ഒടുവിൽ അദ്ദേഹവുമായി അടുത്തു ബന്ധപ്പെടുന്നത് 'വിപാസന'യുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഭാഗമായിട്ടാണ്.

ഏലിയാസ് സാറിന്റെ ശിഷ്യനായ പി. എ. ഫിലിപ്പച്ചൻ സംഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ആലോചന യോഗങ്ങളിൽ അദ്ദേഹവും സജീവമായി പങ്കെടുത്തു. ഗുരു ശിഷ്യനെക്കാൾ വലുതാണെന്നോ ശിഷ്യൻ ഗുരുവിനേക്കാൾ വലുതാണെന്നോ ഉള്ള ചിന്തകൾ ഒന്നും അദ്ദേഹത്തെ ഭരിച്ചിട്ടില്ല. ഏതു ആലോചന സമിതികളിലും ആരെയും മുറിക്കെട്ടാത്തതെ വ്യക്തവും കൃത്യവുമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ പറയാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

സഭയുടെ മാനവ ശാക്തീകരണ വിഭാഗത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന് പ്രത്യേക താല്പര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. 'വിപാസന'യുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ അദ്ദേഹം ഏറെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. 'വിപാസന'യുടെ പ്രാരംഭ ചർച്ചകളിലും ഉത്ഘാടന സമ്മേളനത്തിലും ഇതര പ്രധാന മീറ്റിംഗുകളിലും അദ്ദേഹം താല്പര്യപൂർവ്വം പങ്കെടുത്തു.

കൗൺസിലിങ്ങിൽ പ്രാഥമിക അറിവ് ഉണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹം ജന്മനാ തന്നെ ഒരു കൗൺസിലർ ആയിരുന്നു.

ഏലിയാസ് സാറിനെപ്പോലെ ഹൃദയത്തെ സ്പർശിക്കാൻ കഴിവുള്ള ഗുരുക്കന്മാർ എത്രയോ ചുരുക്കം. വ്യക്തിപരമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിദ്യോഗം എനിക്ക് തീരാ നഷ്ടം തന്നെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വം സൗമ്യവും ദീപ്തവും ആയിരുന്നു. ആ ജന്മം സഫലവും ആയിരുന്നു.

“സഹോദരസ്നേഹത്തിലും ദൈവസ്നേഹത്തിലും ഐശ്വര്യമുള്ളവരായിരിപ്പിൻ. സഹോദരന്മാർ തമ്മിൽ ഒരിക്കലും വഞ്ചന പെരുമാറരുത്. ഐക്യതയിൽനിന്നു വിട്ടകലുന്തോറും ദൈവത്തിൽ നിന്നും വിട്ടകലും; നിശ്ചയമാണ്. ദൈവകൃപ കൂടാതെ ഒന്നും ആകുകയില്ലെന്നു നല്ല ശരത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു ഉറച്ചു കൊൾക.

നന്മ കൊണ്ടല്ലാതെ തിന്മ കൊണ്ടു ശത്രുവിനെ ജയിപ്പാൻ നോക്കുന്നതു റൂഹായ്ക്കടുത്ത ജ്ഞാനമല്ലല്ലോ. സത്യവാനായ ദൈവത്തിൽ ശരണപ്പെട്ടുകൊണ്ടും സത്യ ആന്തരത്തോടുകൂടിയും ഇറങ്ങിക്കൊള്ളുക. ദൈവം അതിനെ നിറവേറ്റിത്തരും.

ദൈവം അകലുമ്പോൾ നഷ്ടങ്ങളും ദുരിതങ്ങളും ഉണ്ടാകും. അപ്പോൾ ആ കാരണം കൊണ്ട്, ഈ കാരണം കൊണ്ട് എന്നൊന്നും വിചാരിക്കാതെ തങ്ങളുടെ പാപം കൊണ്ടു ദൈവം അകന്നുപോയ

തിനാൽ എന്ന് ഓർത്തു ദൈവത്തെ മുറുകെപ്പിടിക്ക; താൻ കൃപ ചെയ്യും.

നിങ്ങളുടെ സകല നടത്തങ്ങളിലും അനുസരണത്തെ പ്രാപിക്ക. തിരിച്ചറിഞ്ഞു നന്മയെ സ്നേഹിക്ക. തിന്മയെ തള്ളിക്കളയുക. മടിയെ ദൂരെ എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു രാവിലും പകലിലും നല്ല വേലകൾക്കായി ഉത്സാഹിക്ക.

ഉറക്കത്തിൽ നിന്നും മൗനത്തിൽ നിന്നും ഉണരപ്പെടുക. നിങ്ങളുടെ സകല പ്രവൃത്തിയും പിതൃകല്പനയാൽ ചെയ്യപ്പെടുക. ദൈവമായ കർത്താവു സകലത്തിലും നിങ്ങളെയെല്ലാവരെയും വാഴ്ത്തി അനുഗ്രഹിക്കുമാറാകട്ടെ!!”

- പ. പരമേശ്വരൻ തിരുമേനി

സെപ്റ്റംബർ 9

അതിജീവനത്തിന്റെ അടിയന്തിര സ്വഭാവം വാങ്ങിപ്പിൻ ശേഷം നാലാം ഞായർ (വി. മർക്കോ 6:1-6)

ഫാ. മാത്യു വർഗീസ് കുളങ്ങാട്ടിൽ

സ്വന്തമായവർക്ക് സാന്ത്വനമാകുന്ന ആത്മീയ ദർശനമായിരുന്നു ക്രിസ്തുവിന്റേത്. എന്നാൽ സ്വന്തം ജനതയിൽ നിരാകരിച്ച ഏത് പ്രവാചകന്റെയും ശിരോലിഖിതം യേശുവിനും ചാർത്തപ്പെടുന്നതാണ് ഈ ഏവൻഗേലിയോൻ ഭാഗം. ആത്മീയത സ്നേഹത്തിന്റെയും സ്വന്തമാക്കലിന്റെയും കലയാണ്. വി. മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷാലോചനകളിൽ യേശുവിന്റെ സ്വന്തമായവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പാത വ്യക്തമാണ്. ദെക്കപ്പൊലീസിലെ അൽപ്പകാലത്തെ പ്രവർത്തനത്തിനുശേഷം യേശു ഗലീലായിലേക്ക് മടങ്ങിവരുന്നതാണ് ഇതിന്റെ പശ്ചാത്തലം. നസറേത്ത് സ്വന്തം ഗ്രാമം തന്നെ എങ്കിലും സ്വന്തമായവർ സന്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകളിലൂടെ കർത്താവിനെ കണ്ടു. കൺമുമ്പിൽ വളർന്നവൻ അവർക്ക് (1) ജോസഫിന്റെയും മറിയമിന്റെയും മകനും (2) തച്ഛനും (3) അവന്റെ സഹോദരൻ അവർക്ക് പരിചിതരായ സാധാരണക്കാരും മാത്രമാണ്. നമ്മുടെ കാഴ്ചവട്ടവും പാടേ ഇടുങ്ങിയാതാവുന്നുണ്ട്. സ്വന്തം ഗ്രാമത്തിന്റെ ആകാശങ്ങൾക്കുമപ്പുറം അഗ്നിചിറകുകൾ കിനാവു കണ്ട നമ്മുടെ രാഷ്ട്രപതി അബ്ദുൾ കലാമിനെപ്പോലെ പരിസ്ഥിതികളെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നവരാണ് യഥാർത്ഥ വിജയം നേടുന്നത്.

വാനുള്ള പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഭാഗം കൂടിയിരുന്നു. ഈ സുവാർത്ത പ്രചാരത്തിനുള്ള വ്യഗ്രതയാണ് കർത്താവിനെ അടിയന്തിര സുവിശേഷ ദൗത്യം.

ആയതിനാൽ വി. മർക്കോസ് ഏവൻഗേലുസ്ത എഴുതുന്ന ശൈലി സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഗലീലായിലെ എതിർപ്പുകളിൽ നിന്ന് പ്രവർത്തനത്തിനുള്ള തീർപ്പുകളെ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന കർത്താവിനെയാണ്. ഇത് നമ്മുടെ വ്യക്തിജീവിതത്തിലെ മികവിനുള്ള തത്ത്വമായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. തന്നെ വിമർശിക്കുന്നവരിൽ തളരുന്നതിന് പകരം 1) സാഹചര്യങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. 2) അതിജീവനത്തിനുള്ള പാത തേടുന്നു. 3) പദ്ധതികൾ രൂപപ്പെടുത്തുന്നു. 4) സാഹചര്യങ്ങളെ ഉപകരണങ്ങളാക്കി മാറ്റുക - എന്നിങ്ങനെ യേശു സ്വീകരിക്കുന്ന പ്രവർത്തനശൈലി പഠിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. സ്വന്തക്കാരുടെ എതിർപ്പു സമയ ചുരുക്കത്തിന്റെ സൂചനയായി കണ്ടു മനസ്സിലാക്കി, ശിഷ്യരെ ഈരണ്ടായി അയക്കുന്ന നിലപാടു സ്വീകരിച്ച് ദ്രുതഗതിയിൽ ഗലീലായിലെ സുവിശേഷീകരണ പരിപാടി കർത്താവ് ക്രമപ്പെടുത്തുന്നു. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ഇത്തരം വിശകലനവും കാര്യപരിപാടികളും ആവശ്യമാണ്.

പ്രതിസന്ധികളെ പരിഹരിക്കുവാൻ അവയുടെ കാതലായ പ്രശ്നത്തെ തന്നെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാൻ യേശു പഠിപ്പിക്കുന്നു. മരുഭൂമിയിലെ അഞ്ചാഓർ പറയുന്നുണ്ട്; ആർക്കെങ്കിലും എതിരായി ഒരു ചിന്ത എനിക്കുണ്ടെന്ന് നീ കാണുന്നെങ്കിൽ, എനിക്കെതിരായി അവനും അതുപോലെതന്നെ ചിന്തിക്കുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കുക. കേരളം പ്രളയാനന്തര പ്രശ്നത്തെ നേരിടുന്നു. കാതലായ പല പ്രശ്നങ്ങളും നാം വിട്ടുകളയുന്നു. കേവല ചേരിതിരിവുകളെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയം മാത്രമേ നമുക്ക് പരിചിതമാകുന്നുള്ളൂ. അത് അധികാരത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ശക്തിരാഷ്ട്രീയമല്ലാതെ മറ്റൊന്നല്ല. ആശയാധിഷ്ഠിതമായ സംവാദങ്ങളെ യേശു ഗൗരവമായി എടുത്തെങ്കിലും വാൾ അധിഷ്ഠിത സമരത്തെ യേശു കഠിനമായി എതിർത്തിരുന്നു.

സൗത്ത് വെസ്റ്റ് അമേരിക്കൻ ഭദ്രാസന റീജിയൻ ഫാമിലി യൂത്ത് കോൺഫറൻസ്

സൗത്ത് വെസ്റ്റ് അമേരിക്കൻ ഭദ്രാസന ഫ്ലോറിഡ റീജിയൻ ഫാമിലി യൂത്ത് കോൺഫെറൻസ് സെപ്റ്റംബർ 22 ശനിയാഴ്ച താമ്പാ സെൻറ് ഗ്രീഗോറിയോസ് ഓർത്തഡോക്സ് ദേവാലയത്തിൽ നടക്കും. മുതിർന്നവർക്കും, യുവതീ യുവാക്കൾക്കും കുട്ടികൾക്കുമായി നടക്കുന്ന 'In pursuit of holiness in a changing world' എന്ന പ്രധാന വിഷയത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ വിവിധ സെഷനുകൾക്ക് സൗത്ത് വെസ്റ്റ് അമേരിക്കൻ ഭദ്രാസന സഹായ മെത്രാപ്പോലീത്ത ഡോ. സഖറിയാസ് മാർ അപ്രോ, ഫാ. തിമോത്തി തോമസ്, ഫാ. ഡോ. ജേക്കബ് മാത്യു, ഫാ. ജോൺസൻ പുഞ്ചക്കോണം, ജൂലിയ ദാവൂദ്, ഡീക്കൻ ഡെന്നിസ് മത്തായി, എലിസബത്ത് ജോർജ്ജ് എന്നിവർ നേതൃത്വം നൽകും.

ഫാ. ജോർജ്ജ് പൗലോസ്, ഫാ. ജോയ് പൈങ്ങോലിൽ, ഫാ. ജോർജ്ജ് ജോൺ, ഫാ. പി. എം സഖറിയാ, ഫാ.ജോസഫ് കളപ്പുരക്കൽ, ഫാ. ജോൺ സൺ പുഞ്ചക്കോണം, ഫാ. ഡോ. ജേക്കബ് മാത്യു, ഫാ. ബോബി വർഗീസ്, ഫാ. സിറിൽ ദേവ് എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വിവിധ കമ്മറ്റികൾ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു.

1. ദൈവിക പ്രവർത്തനത്തെ തടയുന്ന അവിശ്വാസം

യേശു തന്റെ ജനത്തിൽ നിന്നുള്ള മനോഭാവത്തെ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് ഈ വേദഭാഗത്ത് നിന്നും കാണാവുന്നതാണ്. സിനഗോഗിലെ തന്റെ പ്രവർത്തനം അതിനുള്ള നാഴികയായി. സിനഗോഗിലുള്ള അവന്റെ ചാർച്ചക്കാർക്ക് തങ്ങളോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരാളെ അംഗീകരിപ്പാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഒരു പക്ഷെ യൗസേപ്പ് പിതാവ് മരണപ്പെട്ടിരിക്കാമെങ്കിലും ഒരു മനുഷ്യനെ അവന്റെ അമ്മയുടെ പേരിൽ മാത്രം പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നത് അസാധാരണവും അവഹേളനാപരവുമായിരുന്നു. യേശു നിന്ദിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ സൂചനകൾ ഈ വേദഭാഗത്ത് ദൃശ്യമാണ്.

വിശ്വാസം അവശ്യബോധത്തോടെ ആശ്രയിപ്പാനുള്ള സന്നദ്ധതയെ സൂചിപ്പിക്കുകയാണ്. യേശു അവരുടെ അവിശ്വാസത്തിൽ അൽഭുതപ്പെട്ടുവെന്ന് മത്തായി ശ്ലീഹായുടെ പ്രതിപാദ്യത്തിൽ വ്യക്തമാണ്. ദൈവസന്നിധിയിൽ വിശ്വാസം സ്വഭാവികവും അവിശ്വാസം അസ്വാഭാവികവുമാണ്. നമ്മിലെ അവിശ്വാസം ദൈവികസ്വഭാവത്തിന്റെ അഭാവം കൂടിയാണ്. രാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ പട്ടാളക്കാർ ഇടത്തോട്ടോ വലത്തോട്ടോ നോക്കാത്തതുപോലെ ദൈവസന്നിധിയിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ ഓരോ നിമിഷവും അവിടുത്തെ മാത്രം ധ്യാനിക്കുന്നതുപോലെയാണ് പൂർണ്ണമായ വിശ്വാസം. അവർ ആരെയും ഭയപ്പെടുകയില്ല.

2. മനുഷ്യവാതാരവ്യാപാരത്തിന്റെ അടിയന്തിര പ്രവർത്തനതലം

ചിലപ്പോൾ ചില വ്യക്തിത്വങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ദൗത്യം നിറവേറ്റുവാനുള്ള വ്യഗ്രതയുള്ളവരായി കാണാറുണ്ട്. യേശു ഗലീലായിലെ തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ തടയുന്ന ശക്തികളെ കുറിച്ച് ബോധവനായിരുന്നുവെന്ന് വി. മർക്കോസ് വ്യക്തമാക്കുന്നു. തുടർന്നുള്ള ഭാഗം പന്തിരുവരുടെ മിഷൻദൗത്യമാണല്ലോ. ഇത് പലരും കരുതുന്നതുപോലെയുള്ള ശിഷ്യന്മാരുടെ പരിശീലനത്തിനായുള്ള ഒരു പ്രാക്ടിക്കൽ സെഷൻ മാത്രം അല്ല. മറിച്ച് തന്റെ വ്യക്തിപരമായ സാന്നിധ്യം ഇല്ലാതെ പരിപൂർണ്ണ അധികാരത്തോടെ അവൻ അവരെ അയക്കുകയായിരുന്നു. ഗലീലായിൽ നിന്ന് പോകുമ്പോൾ അവിടെ തന്റെ സുവാർത്താദൂത് നൽകു

മാർപിന്റെ അന്വേഷണ പ്രബന്ധം മലങ്കരയുടെ സുവിശേഷ സ്വത്വം

New Book

ഫാ. ജോൺ മാത്യു പള്ളിപ്പാട്

“വെസ്റ്റേൺ റൈറ്റ് ഓഫ് സിറിയക് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് ചർച്ചസ്” എന്നുള്ള പ്രബന്ധം ഒ സി പി മാർപ്പിന്റെ സ്വകാര്യ അന്വേഷണ സപര്യയുടെ സഫലമായ പരിസമാപ്തിയാണ്. അജേഷ് ടി. ഫിലിപ്പിന്റെയും ജോർജ്ജ് അലക്സാണ്ടറിന്റെയും ശ്രമങ്ങളെ വെറുതെ ഒരു ഭംഗിക്ക് പുകഴ്ത്തിയും ഒരു ആശംസയും പറഞ്ഞു അവസാനിപ്പിക്കാൻ പറ്റില്ല. മലങ്കരസഭയുടെ സുവിശേഷ ബോധ്യത്തിന്റെ പറയപ്പെടാത്ത പോയ ചരിത്രത്തിലേക്കുള്ള സൂര്യവെളിച്ചം ആണ് അവരുടെ ഈ സംരംഭം. പരിശുദ്ധ പരുമല തിരുമേനി തുടക്കം കുറിച്ച സുവിശേഷ പ്രവർത്തനത്തെ കുറിച്ച് ഓർക്കുമ്പോൾ സഭയിൽ വിജാതീയ മിഷൻ ആരംഭിച്ചുവെന്നും കുറച്ച് സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നാണി കുറിച്ചു എന്നും മാത്രം ചിന്തിച്ചേക്കാം. സത്യത്തിൽ ഒരു മഞ്ഞുമലയുടെ ഒരു ചെറിയ ഭാഗമെങ്കിലും നമ്മൾക്ക് വെളിപ്പെടുത്തിയ ഭൂതകാലത്തിലേക്കുള്ള കണ്ണാടിയാണ് അവരുടെ പ്രവർത്തനം എന്നുള്ളതിൽ യാതൊരു അതിശയോക്തിയും ഇല്ല.

അതാകട്ടെ പരിശുദ്ധ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ ആശയും അഭിലാഷവും ആയി പരിശുദ്ധ പരുമല തിരുമേനി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന നൽകി ആരംഭിച്ചതാണ്. പിന്നീട് മാർ അൽവാറിയോസ് യൂലിയോസ് തിരുമേനിയും റനി വിലാത്തി മാർ തീമോത്തിയോസ് പിതാവും അതി ഭാസുരമായ ആ ദൗത്യം ഏറ്റെടുത്ത് ഒരു വലിയ ജനകീയ മുന്നേറ്റമാണ്. ഭാരതത്തിലെ ഏറ്റവും അടിസ്ഥാന വർഗ്ഗങ്ങൾ താമസിക്കുന്ന ഗ്രാമങ്ങളിലും കുടിയേറ്റക്കാരുടെ സിലോണിലും ആധുനിക സാംസ്കാരിക തളിക്കയറ്റം അവകാശപ്പെടുന്ന അമേരിക്കയിലും കാനഡയിലും മറ്റു യൂറോപ്യൻ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കും വേരാഴ്ന്നു പോയ ഒരു ചൈതന്യം ആയിരുന്നു. ഒരു പക്ഷേ മലങ്കരയുടെ ഭൂമിക ഭൂഖണ്ഡാന്തരങ്ങളിലേക്ക് വ്യാപിക്കുവാൻ സർവ്വ സാധ്യതയും ഉള്ള ഒരു ജനകീയ മുന്നേറ്റമാകുമായിരുന്നു അത് എന്ന് ഒ. സി. പി. മാർപ്പിന്റെ അന്വേഷണങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു.

ഓർത്തഡോക്സ് വെസ്റ്റേൺ റൈറ്റിന്റെ വേദശാസ്ത്ര സാമൂഹിക ഇടം

വേദശാസ്ത്രപരമായി ഈ നിലപാടിന് എന്തു സാധ്യതയാണ് ഉള്ളതെന്ന് ചിന്ത പ്രസക്തമാണ്. ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തെ കാലികവും നൈരന്തരവുമായി കണ്ട് വ്യാഖ്യാനിച്ചാൽ തീർച്ചയായും വേദ ശാസ്ത്രത്തിലും ഒരിടം കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. ക്രിസ്തുവിലൂടെ ത്രിത്വത്തിലേക്ക് ആഴ്ന്നു പോയി അതിലൂടെ ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ മറുപടിയായി വിളങ്ങേണ്ട ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് പാരമ്പര്യം ഭാഷയുടെയും വംശീയതയുടെയും കുറെ പ്രായോഗിക സൗകര്യങ്ങളുടെയും ചില സുരക്ഷിത ബോധ്യങ്ങളിലും തളയ്ക്കപ്പെട്ട് അന്ധരായി പോയോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഓർത്തഡോക്സ് വെസ്റ്റേൺ മുന്നേറ്റത്തിന്റെ സാമൂഹികമായ സാധ്യതയും തുല്യീകരിക്കപ്പെടേണ്ട ഒന്നല്ലായിരുന്നു. കാരണം അധിനിവേശാനന്തര കാലഘട്ടത്തിൽ ഏതു സംസ്കാരത്തിനും ഭാഷയ്ക്കും സമ്പ്രദായങ്ങൾക്കും അതിന്റേതായ മൂല്യവും സാമൂഹ്യ നിലനിൽപ്പിന് അവരുടേതായ പങ്കും വഹിക്കുവാനുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും തെളിയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഏകത്വം എന്നതിലുപരി ഐക്യത്തിലേക്കുള്ള ആഹ്വാനം

ഫാഷിസത്തിന്റെ മൗഢ്യത്തിനപ്പുറം ഏകത്വം എന്നതിനേക്കാൾ ഐക്യമാണ് നിലനിൽപ്പിന് അടിസ്ഥാനം. ഭാരതത്തിന്റെ ഭാഷാ-മത-സാംസ്കാരിക ബഹുലതയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വൈവിധ്യങ്ങൾ ചേർന്നു വാഴുമ്പോഴാണ് സാഹോദര്യവും സ്നേഹവും വളർച്ചയും നിലനിൽപ്പും ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ എന്ന് ലോകം മുഴുവൻ അംഗീകരിച്ച് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ നമുക്ക് മുമ്പോട്ടു വയ്ക്കുവാനുള്ള

ഐക്യം ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്തിലധിഷ്ഠിതമായ ഐക്യമാണ്. ഡബ്ലിയു. സി. സി. യും എൻ. സി. സി. യും വൈ.എം.സി.എ. പോലുള്ള പ്രസ്ഥാനങ്ങളും ഒരു തരത്തിൽ ഈ ഐക്യം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമമാണ് നടത്തുന്നത്. പക്ഷേ അവയൊക്കെയും ബാഹ്യമായ ചില ഏജൻസികൾ ആയും പ്രത്യേകം ചില സംഘടനകളായും പരിമിതപ്പെട്ടു പോകുന്നു എന്നതാണ് സത്യം. എന്നാൽ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ പൈതൃകമുള്ള സർവ്വരും അതിന്റെ സർവ്വ വൈവിധ്യങ്ങളോടു കൂടി ഐക്യത്തിൽ വരിക എന്നുള്ളത് മലങ്കരയിലെ ക്രൈസ്തവ സഭകൾ

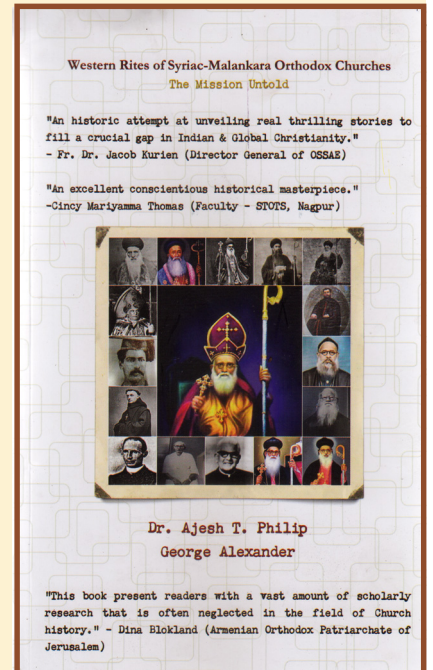
കാലാതിവർത്തിയായി താലോലിക്കേണ്ട കാത്തുസൂക്ഷിക്കേണ്ട ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിന്റെ സുവർണ്ണ സ്വപ്നമായിരിക്കണം.

സ്പർശിക്കപ്പെടാതെ പോയ പാർശ്വവത്കരിക്കപ്പെട്ടവരുടെ മുന്നേറ്റം

മലങ്കരയിലെ ക്രൈസ്തവ ബോധത്തിലെ തനി ദ്രാവിഡമെന്നോ, വരേണ്യമെന്നോ, വണിക്കുകൾ എന്നോ, യഹൂദ വംശീയരെന്നോ ഉള്ള മേൽക്കൈ വാദം മറ്റു സമൂഹങ്ങളെ ക്രിസ്തുസ്നേഹത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുവാൻ തടസ്സമായി. അതുകൊണ്ടാണ് മെച്ചപ്പെട്ട ജീവിത സൗകര്യം ഇല്ലാത്തതും തള്ളപ്പെട്ടവരും നിലപാടുകളാൽ ന്യൂനപക്ഷമായവരുമായ സംഘങ്ങളെ നമ്മോടൊപ്പം കൂട്ടാൻ മടിച്ചത്.

സുവിശേഷീകരണത്തിന് മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ദിശാബോധം നൽകേണ്ട അന്വേഷണമാണ് ഒ. സി. പി. മാർപ്പ് നിർവ്വഹിച്ചിരിക്കുന്നത്. കാരണം സിറിയൻ സുന്ന ഗോൾ എന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ മലങ്കരസഭയിലേക്ക് വന്ന പ്രത്യേക വിഭാഗത്തിന് അന്നത്തെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി, ലാറ്റിൻ, ആംഗ്ലിക്കൻ രീതിയിൽ ആരാധന നടത്തുവാനുള്ള അനുവാദം നൽകിയത് ഇന്നും മലങ്കരസഭയ്ക്കു മനസ്സിലാകാത്ത ക്രിസ്തീയ ബോധ്യമാണ്. കൂടാതെ അവിടെ നേതൃത്വം നൽകുവാൻ കേരളത്തിൽ നിന്ന് ആരെ എങ്കിലും ‘കെട്ടി ഇറക്കാതെ’ അവരുടെ സമൂഹത്തിന്റെ സ്വഭാവം അറിയുന്ന ഒരാളെ ചുമതലകൾ ഏല്പിച്ചത് ആ സമൂഹം സംരക്ഷിക്കപ്പെടണം എന്ന ബോധ്യത്തിലാണ്.

അതുപോലെ കന്യാകുമാരിയിലെ സ്വതന്ത്ര കാതോലിക് മിഷൻ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ അൽവാറീസ് തിരുമേനി അവർക്ക് ആത്മീയ പിന്തുണ നൽകി. ശക്തമായ കൊളോണിയൽ പിന്തുണയുള്ളവർ ഈ സംരംഭത്തെ തച്ചു തകർക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ, അധികാരമില്ലാത്ത, സമ്പത്തില്ലാത്ത ആരാധിക്കുവാൻ സ്ഥലമില്ലാത്ത, ആവശ്യത്തിനു പട്ടക്കാർ പോലും ഇല്ലാത്തവരുടെ പക്ഷംചേർന്ന് പരുമല തിരുമേനി അവർക്ക് വൈദികനെ നൽകുന്നതും അവരോടൊപ്പം നിന്ന് പോരാടാൻ ധൈര്യം നൽകിയതും മറക്കാൻ പറ്റാത്ത ഏടുകളാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ തമിഴ്നാടിന്റെ ഉൾപ്രദേശങ്ങളിൽ പ. പരുമല തിരുമേനിയുടെ ചിത്രം വെച്ച് സിദ്ധവൈദ്യം ചെയ്യുന്നവരും; പരുമല പള്ളി വരെ പദയാത്ര നടത്തിവരുന്നവരും, പരുമല എന്ന പേരുപോലും സ്വീകരിച്ച ധാരാളം ഭക്തർ നമ്മളറിയാതെ സഭയുടെ സുവിശേഷപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഭാഗമായി ഇന്നും അവശേഷിക്കുന്നു.

ഡിഡാക്കേ

പരിഭാഷകൻ

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ

ഉപോദ്ഘാതം

പുതിയനിയമ കാനോൻ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ക്രിസ്തീയസഭയിൽ ദേവാലയവും ആരാധനകളും പുരോഹിതസ്ഥാനങ്ങളും രൂപപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരുന്നുവെന്ന് അപ്പോസ്തോല പ്രവൃത്തികളിലേയും വി. പൗലുസിന്റെ ലേഖനങ്ങളിലെയും പരാമർശങ്ങൾ നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. സുപരീക്ഷിതങ്ങളോ സുസമ്മതങ്ങളോ ആയി സ്വീകരിക്കപ്പെടാത്ത സുവിശേഷങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും ധാരാളം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു കാലമായിരുന്നു അത്. ദൈവശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഉരുത്തിരിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത അക്കാലത്ത് ആരാധനകൾക്കും വിശ്വാസങ്ങൾക്കും പ്രാദേശികവും പരമസ്വതന്ത്രങ്ങളുമായ നിരവധി വൈവിധ്യങ്ങൾ ഉത്ഭവിക്കുക സ്വാഭാവികം മാത്രം. അക്കാലത്തു പ്രാദേശിക സഭകളിലെ ആരാധനകൾക്കും അനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കും വിശ്വാസങ്ങൾക്കും നിയാമകമായിരിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു പ്രാമാണികഗ്രന്ഥം അനിവാര്യമാണെന്ന് എല്ലാ പ്രാദേശികസഭകൾക്കും ബോധ്യമായി. അക്കാലത്ത് സഞ്ചാര മിഷനറിമാരും പ്രവാചകന്മാരും ഉപദേഷ്ടാക്കളും അതിമാത്ര സുലഭങ്ങളായിരുന്നു. അവരെ തിരിച്ചറിയുവാനും അവരുടെ ഉപദേശത്തിന്റെ ഉണ്മയും വെണ്മയും തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അവരോടുള്ള സമീപനം രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കുവാനും അപ്രകാരം ഒരു പ്രാമാണികഗ്രന്ഥത്തിന് കഴിഞ്ഞേക്കുമെന്ന് അവർക്കു ബോധ്യപ്പെട്ടു കാണണം. ആദിമസഭയിലെ പല അഭിപ്രായത്തിലും നിലവാരത്തിലും പശ്ചാത്തലത്തിലുമുള്ള സ്നാനാർത്ഥികൾക്കു വിശ്വാസാനുഷ്ഠാനങ്ങളോടൊപ്പം ക്രിസ്തീയ സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രത്തെപ്പറ്റിയും മാമ്മുദീസായ്ക്കു മുമ്പ് അധികൃതമായി പ്രബോധനം നൽകേണ്ടത് സഭയുടെ കർത്തവ്യവുമായിരുന്നു. ഈ ലക്ഷ്യങ്ങളെ യെല്ലാം മുൻനിർത്തി രചിക്കപ്പെട്ട ലഘു പ്രാമാണിക ഗ്രന്ഥമാണ് ഡിഡാക്കേ.

ഗ്രന്ഥനാമം

‘ഡിഡാക്കേ’ എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധമായ ഈ കൊച്ചുഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പൂർണ്ണനാമം ‘പന്ത്രണ്ട് അപ്പോസ്തോലന്മാരിലൂടെ കർത്താവ് പുറജാതികൾക്ക് (സ്നാനാർത്ഥികൾക്ക്) നൽകുന്ന ഉപദേശം’ എന്നാണ്. സൗകര്യത്തെപ്രതി ‘പ്രബോധനം’ എന്നർത്ഥമുള്ള ‘ഡിഡാക്കേ’ എന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടു പോന്നതാണ്. പുതിയനിയമ കാനോൻ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിനു മുമ്പ് ഉപദേശങ്ങളുടെ മൂല്യവും തനിമയും ഉറച്ചുനോക്കുവാൻ ഈ കൃതി ഒരു മാനദണ്ഡമായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു മൂലമാകണം ഈ പേരിൽ അപ്പോസ്തോലിക പരാമർശം ഉൾപ്പെടുത്തിയത്. ഒരു പക്ഷേ അപ്പോസ്തോലന്മാരിൽ ചിലരുടെ നേതൃത്വം ഈ രചനയിൽ പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ ഉപയോഗപ്പെട്ടു എന്ന് ഗ്രന്ഥനാമം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

ഗ്രന്ഥകാരൻ

ഗ്രന്ഥകാരന്റെ നാമം ഇന്നും അജ്ഞാതമാണ്. പല എഴുത്തുകാരുടേയും കൈമുദ്രകൾ ഈ കൃതിയിൽ പതിഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി ചിന്തകന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. പുരാതനമായ ചില രേഖകൾ സമാഹരിച്ച് ആവശ്യമായ മിനുക്കുപണികൾ നടത്തി ചില ഭാഗങ്ങൾ വിവേചനാപൂർവ്വം ഒഴിവാക്കിയും മറ്റു ചില ഭാഗങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തും ഈ കൃതി രചിക്കപ്പെട്ടുവെന്നാണ് പൊതുവിൽ വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നത്. ഡിഡാക്കേയെപ്പറ്റി ക്ലിമീസ്, അത്താനാസ്യോസ്, സെറാപ്പിയോൻ എന്നിവരുടെ രചനകളിൽ സൂചനകളുണ്ട്. ഇവർ മൂന്നു പേരും അലക്സാന്ത്രിയാക്കാരായതിനാലും ആഭ്യന്തരമായ ചില സൂചനകൾ അനുകൂലമായതിനാലും ‘ഡിഡാക്കേ’ അലക്സാന്ത്രിയാ നഗരത്തിൽ വച്ച് വിരചിതമായി എന്ന് ചരിത്രപണ്ഡിതന്മാരും നിരൂപകന്മാരും നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കാലം

ഗ്രന്ഥകാരനെക്കുറിച്ചെന്നതുപോലെ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രചനാകാലത്തെപ്പറ്റിയും ഇതുവരെ ഏകാഭിപ്രായം ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഈ കൃതി കണ്ടുകിട്ടിയ കാലം മുതൽ ഇന്നോളം അവിരാമമായി അക്കാര്യം തർക്കവിഷയമാണ്. ചില

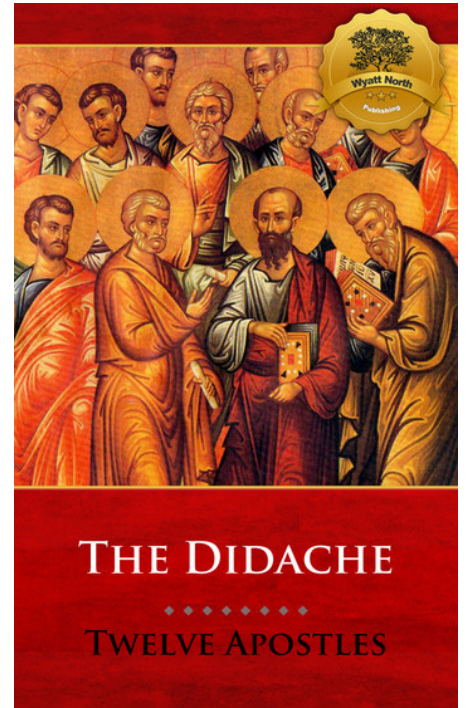
പ്രാചീന ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ സൂചനകളിൽനിന്ന് ഇപ്രകാരമൊരു കൃതി നിലവിലുണ്ടായിരുന്നതായി നമുക്ക് കാണുവാൻ കഴിയും. അന്നുതന്നെ ഈ ലഘുഗ്രന്ഥം സുപ്രസിദ്ധവും സുസമ്മതവുമായിരുന്നു. ഒന്നാമത്തെ ലോകക്രൈസ്തവസഭാ ചരിത്രകാരനായ യൂസേബിയോസ്¹ തന്റെ സഭാ ചരിത്രത്തിൽ ഈ കൃതിയെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. അലക്സാന്ത്രിയായിലെ വി. ക്ലിമീസ്² ഈ കൃതിയെ വേദപുസ്തകത്തിനു തുല്യം ‘തിരുവെഴുത്തുകൾ’ എന്ന വിശേഷണം നൽകി പല ഭാഗങ്ങളും അധികൃത

മായി ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്. A. D. 325-ലെ നിഖ്യായിൽ ചേർന്ന ഒന്നാമത്തെ സാർവ്വത്രിക സുന്നഹദോസിൽ അലക്സാന്ത്രിയൻ ബിഷപ്പിനോടുകൂടി സംബന്ധിച്ച്, അറിയോസിന്റെ വിശ്വാസവിപരീതത്തിനെതിരായി അപ്രതിരോധമായ കൊടുങ്കാറ്റഴിച്ചുവിട്ട് സഭയിൽ ക്രിസ്തുശാസ്ത്രത്തെ സംബന്ധിച്ച അടിസ്ഥാനവ്യക്തമാക്കിയ വി. മാർ അത്താനാസ്യോസ് വിശ്വാസപഠിതാക്കൾക്കായി ഈ കൃതി ശുപാർശ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമകാലികനായ വി. സെറാപ്പിയോൻ തന്റെ പ്രാർത്ഥനപുസ്തകത്തിൽ ഈ കൃതിയിലെ ഒരു ഭാഗം ചേർത്തതായി കാണുന്നുണ്ട്. പുതിയനിയമത്തിന് വെളിയിലുള്ള ക്രൈസ്തവ സാഹിത്യ രേഖകളുടെ പ്രാചീനതമായ മാതൃകയായി ഈ കൃതിയെ നിരൂപകന്മാർ അംഗീകരിക്കുന്നു. A.D. 150-നോടടുത്ത കാലത്താണ് ഈ ലഘുഗ്രന്ഥം രചിക്കപ്പെട്ടതെന്ന് അവർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

എന്നാൽ ഈ കൃതിയെപ്പറ്റി തർക്കമില്ലാത്ത ചില സംഗതികളുണ്ട്. അവതാഴെ ചേർക്കുന്നു:

1. ഒന്നു മുതൽ 6 വരെയുള്ള അധ്യായങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനു മുമ്പുള്ള യഹൂദസഭയുടെ വേദപഠനഗ്രന്ഥമാകാൻ സാധ്യതയുണ്ട്.
2. ആ പ്രാചീന ധാർമ്മികപ്രമാണങ്ങൾക്കു ക്രിസ്തീയതയുടെ നിറം ചാർത്തി, ആദ്യകാലത്തെ സ്നാനാർത്ഥികൾക്കുള്ള പ്രബോധന പാഠപുസ്തകമായി ഉപയോഗിക്കത്തക്കവിധം ഗ്രന്ഥകർത്താവ് ആവശ്യമായ വ്യത്യാസങ്ങൾ വരുത്തിയിരിക്കാം.
3. ഏഴു മുതൽ പതിനാറു വരെ അധ്യായങ്ങളുള്ള രണ്ടാം ഭാഗം സഭാനിയമങ്ങളുടെ അതിപ്രാചീന കാനോനുകൾ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് അവിടവിടെ ചില ചില്ലറ പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ വരുത്തി യുഗാന്ത്യ ദൈവശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ച് സ്വന്തമായി ഒരുദ്ധ്യായം എഴുതിച്ചേർത്ത് സമാഹർത്താവ് എഡിറ്റ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ക്രൈസ്തവസഭയുടെ ആദ്യകാല നിയമങ്ങളും സ്വഭാവശൈലികളും പരിരക്ഷിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തിയ ഗ്രന്ഥമെന്ന നിലയിൽ അതുല്യമായ താല്പര്യവും കൗതുകവും ഉണർത്തുന്ന ഒരു പ്രമാണഗ്രന്ഥമാണ്. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യത്തിലോ രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പൂർവ്വാർദ്ധത്തിലോ സിറിയായിലോ ഈജിപ്റ്റിലോ ഉള്ള പ്രാചീനതമായ ആദിമസഭയുടെ വിശ്വാസപരവും ആരാധനാപരവുമായ ജീവിതത്തെ ഈ കൃതി പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് ഈ നൂറ്റാണ്ടിലെ എക്യുമെനിക്കൽ രംഗത്തുള്ള പ്രവർത്തകരെ ആകർഷിക്കുന്ന പ്രസക്ത വിഷയമാണ്. അപ്പോസ്തോലിക കാലഘട്ടത്തിനും സംഘടനാപരമായി സഭ വികാസം പ്രാപിച്ച രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിനും ഇടയിൽ ക്രിസ്തീയ സഭ പുലർത്തിയിരുന്ന വിശ്വാസാനുഷ്ഠാനങ്ങളെ പ്രത്യക്ഷമായി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്ന ഏക സമകാല രചനയുടെ രേഖ എന്ന സ്ഥാനം ഇതിന്റെ പഠനീയതയെ അനിവാര്യമാക്കുന്നു. സഞ്ചാരമിഷനറിമാർ

തന്നെ പ്രാദേശികസഭകളുടെ ചുമതലക്കാരായിരുന്ന ഒരു ഇടക്കാലത്തെ ഈ കൃതി അനാവരണം ചെയ്യുന്നു. എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരും പുരോഹിതന്മാരായ കശീ ശമാരും ഒരേ പൗരോഹിത്യസ്ഥാനികൾ ആയിരുന്നുവെന്ന് ഈ കൃതി ഉളളെ സ്മരണം ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നു.

കുസ്തന്തീനോപ്പോലീസിലെ ഒരാശ്രമത്തിൽ പ്രാചീന ഗ്രന്ഥശേഖരത്തിൽ നിന്ന് 1873-ൽ ഇത് കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടു. A.D. 1056-ൽ ഗ്രീക്കിലെഴുതിയ പകർപ്പായിരുന്നു അത്. നൂറ്റിമൂന്നുപതു തുകൽതാളുകളിലായി എഴുതപ്പെട്ട ഈ ഗ്രന്ഥ സമുച്ചയത്തിൽ 'ഡിഡാക്കേ'യോടൊപ്പം ബർണബാസിന്റെയും³ മാർ ക്ലീമീസിന്റെയും⁴ ലേഖനങ്ങളും മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസിന്റെ⁵ കത്തുകളും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.

1883-ൽ ഡിഡാക്കേ പ്രസിദ്ധീകൃതമായി. തുടർന്നുള്ള ചർച്ചകളിലും പഠനങ്ങളിലും ഈ കൃതിയുടെ സാന്നിധ്യം ഗവേഷണ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ഒരമൂല്യനിധിയായി അനുഭവപ്പെട്ടു. ക്രൈസ്തവസഭയുടെ രണ്ടാം തലമുറയിലെ പ്രാചീനതകളെപ്പറ്റി നേരിട്ട് സംസാരിക്കുന്ന ഏക സമകാലീനരേഖയെന്ന നിലയിൽ ഏവരും അതിന്റെ പ്രാധാന്യവും പ്രാമാണികതയും അംഗീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവിഭക്ത ക്രൈസ്തവസഭയുടെ പൊതുപാരമ്പര്യങ്ങൾ ഏവയെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഈ കൃതി എക്കുമെനിക്കൽ വൃത്തങ്ങളിൽ പഠനവിഷയമാക്കാവുന്ന ഒന്നാണ്. പരസ്പരം പഴി പറയുന്ന സഭകൾ തങ്ങളുടെ അവിഭക്ത പാരമ്പര്യങ്ങൾ എന്തെന്നു ക്ഷമാപൂർവ്വം ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ സഭൈക്യപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കു അതൊരു വലിയ ഊർജ്ജം ആകുമായിരുന്നു. ഇനിയും അതിന് സമയമുണ്ട്. ഇടക്കാലത്ത് നാം ധരിച്ചു ശീലിച്ച കണ്ണടകൾ മാറ്റിവെച്ച് ഈ കൃതി അനാവരണം ചെയ്യുന്ന പൊതുപൈതൃകത്തിന്റെ വേരുകളെ ആദരപൂർവ്വം അംഗീകരിക്കാമെങ്കിൽ വരുംനൂറ്റാണ്ടിലെങ്കിലും ക്രൈസ്തവസഭകൾക്കു പരസ്പരം മനസ്സിലാക്കുവാനും ആദരിക്കുവാനുമുള്ള ഒരു ഭൂമിക ഉരുത്തിരിഞ്ഞു വരും.

ഉള്ളടക്കം

ഉള്ളടക്കം പ്രമാണിച്ച് ഡിഡാക്കേയെ രണ്ടായി തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആദ്യത്തെ ആറ് അദ്ധ്യായങ്ങൾ അടങ്ങിയതാണ് ഒന്നാം ഭാഗം. അതിന് 'ജീവന്റെ വഴി' എന്ന് പേർ. ശേഷിച്ച ഭാഗം സഭാപരിപ്രേക്ഷ്യം (Church Manual) എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നു. ഒന്നാം ഭാഗത്തിലെ ആറ് അദ്ധ്യായങ്ങളും അതീവ ഹ്രസ്വങ്ങളാണ്. 7 മുതൽ 16 വരെയുള്ള രണ്ടാം ഭാഗത്തിലെ അദ്ധ്യായങ്ങളും ഹ്രസ്വങ്ങൾ തന്നെ. ആദ്യ അദ്ധ്യായത്തിൽ സ്രഷ്ടാവിനെയും അയൽക്കാരനെയും സ്നേഹിക്കേണ്ടുന്നതിനെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. അടുത്ത മൂന്ന് അദ്ധ്യായങ്ങൾ ക്രൈസ്തവ സാമൂഹിക പ്രമാണങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെയും ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിന്റെയും ശൈലിയിലാണ് അവയുടെ രചന. വിഷയാവതരണത്തിലും അവ പത്തു കല്പനകളെയും ഗിരിപ്രഭാഷണങ്ങളെയും അനുസ്മരിപ്പിക്കും. 5-ാം അദ്ധ്യായം മരണവഴിയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. 6-ാം അദ്ധ്യായം ഒന്നാം ഭാഗത്തിന്റെ ഉപസംഹാരമെന്ന നിലയിൽ നിബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

രണ്ടാം ഭാഗം ഏഴാമധ്യായത്തോടെ ആരംഭിക്കുന്നു. ആദ്യ പ്രതിപാദനം മാമ്മുദീസായെപ്പറ്റിയാണ്. 8-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രാർത്ഥനയും ഉപവാസവും മാണ് ചർച്ചാവിഷയങ്ങൾ. ഒമ്പതും പത്തും അദ്ധ്യായങ്ങൾ വി. കുർബ്ബാനയെപ്പറ്റിയുള്ള പഠനവും നിർദ്ദേശങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളുമാണ്. സഭയിലെ പ്രവാചകന്മാരോടും ഉപദേഷ്ടാക്കളോടും സഭ ഏതൊക്കെ വിധങ്ങളിലാണ് പ്രതികരിക്കേണ്ടതെന്ന് പതിനൊന്നും പന്ത്രണ്ടും പതിമൂന്നും അദ്ധ്യായങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നു. കള്ളപ്രവാചകന്മാരെ തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള ചില പരീക്ഷണങ്ങൾ അവിടെ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. കർത്തൃദിനത്തിലെ ആരാധനയെപ്പറ്റി പതിനാലാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. പതിനഞ്ചാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രാദേശിക സഭയുടെ അധ്യക്ഷന്മാരായ എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരെയും ശെമ്മാശന്മാരെയും സംബന്ധിച്ച് ചില വിലപ്പെട്ട വിവരങ്ങൾ നൽകുന്നു. യുഗാന്ത ദൈവശാസ്ത്രം സംബന്ധിച്ച് ഏതാനും ഉൾക്കാഴ്ച അവതരിപ്പിക്കുന്ന പതിനാറാം അദ്ധ്യായത്തോടെ ഡിഡാക്കേയുടെ രണ്ടാം ഭാഗം അവസാനിക്കുന്നു.

“ജീവന്റെയും മരണത്തിന്റേതുമായ രണ്ടു വഴികൾ ഉണ്ട്. ഈ രണ്ടു പാതകൾക്കും തമ്മിൽ വലിയ അന്തരമാണുള്ളത്.”

ഡിഡാക്കേ:

പന്ത്രണ്ട് അപ്പോസ്തോലന്മാരിലൂടെ കർത്താവ് അവിശ്വാസികൾക്കു നൽകുന്ന പ്രബോധനം

(ഒന്നാം ഭാഗം)

അദ്ധ്യായം 1

രണ്ടു വഴികൾ

ജീവന്റേതും മരണത്തിന്റേതുമായ രണ്ടു വഴികൾ¹ ഉണ്ട്. ഈ രണ്ടു പാതകൾക്കും തമ്മിൽ വലിയ അന്തരമാണുള്ളത്.

ജീവന്റെ പാത ഇതാകുന്നു: ആദ്യമായി നിന്റെ സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുക. രണ്ടാമതായി നിന്റെ അയൽക്കാരനെ നിന്നെപ്പോലെ സ്നേഹിക്കുക.² നിന്നോട് നീ ചെയ്യാത്തതൊന്നും മറ്റൊരുവനോട് നീ ചെയ്യരുത്. ഈ പ്രബോധനത്തിന്റെ സാരം ഇതാകുന്നു. നിങ്ങളെ ശപിക്കുന്നവരെ നിങ്ങൾ അനുഗ്രഹിച്ചുകൊൾവിൻ. ശത്രുക്കൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും³ പീഡകർക്കുവേണ്ടി ഉപവസിക്കുകയും വേണം. നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു സ്നേഹം തിരിച്ചു നൽകുന്നതിൽ എന്തു മഹത്വം ആണുള്ളത്? അവിശ്വാസികളും അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ. നിങ്ങളെ വെറുക്കുന്നവനെ സ്നേഹിച്ചുകൊൾക. അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു ശത്രുക്കൾ ഇല്ലാതെയാകും. ഭൗതികവും ശാരീരികവുമായ തീവ്രമോഹങ്ങളിൽ നിന്ന് വിട്ടുമാറിക്കൊൾക. നിന്റെ വലത്തേ കവിളിൽ അടിക്കുന്നവന്റെ നേരെ മറ്റേ കവിളും തിരിച്ചു കാണിക്കുക. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ സൽഗുണ സമ്പൂർണ്ണരായിത്തീരും. ഒരു നാഴികനേരം അനുയാത്ര ചെയ്യാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നവനോടൊപ്പം രണ്ടു നാഴിക അനുയാത്ര ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾ സന്നദ്ധത കാണിക്കണം.⁴ നിങ്ങളുടെ പുറംകുപ്പായം എടുക്കുന്നവനെ തടയരുത്. അവന് നിങ്ങളുടെ അകത്തെ കുപ്പായം കൂടിക്കൊടുത്തേക്കണം. നിങ്ങളുടെ വസ്തുവകകൾ ആരെങ്കിലും കൈവശപ്പെടുത്തിയാൽ അത് മടക്കിത്തരുവാൻ ആവശ്യപ്പെടരുത്.

⁵ആരെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും നിങ്ങളോട് ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ അത് അവർക്ക് കൊടുപ്പിൻ. തിരിച്ച് ആവശ്യപ്പെടരുത്. എന്തെന്നാൽ തന്റെ ദാനങ്ങൾ എല്ലാവർക്കുംവേണ്ടി വിതരണം ചെയ്യപ്പെടണമെന്ന് നിങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവ് ഇച്ഛിക്കുന്നു. കല്പനപ്രകാരം ദാനധർമ്മം ചെയ്യുന്നവന് ഭാഗ്യം. അവൻ നിഷ്കളങ്കനത്രേ.

ദാനം സ്വീകരിക്കുന്നവന് അയ്യോ കഷ്ടം! അത്യാവശ്യത്തെപ്രതി അവൻ ദാനം സ്വീകരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ കുറ്റമില്ലാത്തവൻ ആകുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം അവൻ ന്യായവിധിയെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വരും. എന്തുകൊണ്ട്, എന്തിനു വേണ്ടി ദാനം സ്വീകരിച്ചുവെന്ന് അവൻ സമാധാനം ബോധിപ്പിക്കേണ്ടി വരും. തുപ്തികരമായ സമാധാനം ബോധിപ്പിക്കാത്തപക്ഷം തടവിലാക്കപ്പെടും. അവന്റെ ആസ്തികളും ചെയ്തികളും പരിശോധനയ്ക്കു വിധേയമാകും. അവസാനത്തെ ചില്ലിക്കാശു പോലും കൊടുത്തുതീർക്കാതെ അവൻ പുറത്തുവരികയില്ല. ആർക്കാണ് ദാനം ചെയ്യേണ്ടത് എന്നറിയുന്നതുവരെ നിന്റെ ഭൂതദയ പ്രവർത്തനരഹിതമായിരിക്കട്ടെ എന്ന് ഇതു സംബന്ധമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം 2

പ്രബോധനത്തിലെ രണ്ടാം കല്പന ഇപ്രകാരമായിരുന്നു:

‘നീ കൊല ചെയ്യരുത്,’ ആൺകുട്ടികളെ വഷളാക്കി സോദോമ്യ പാപം ചെയ്യരുത്. വിവാഹപൂർവ്വ ലൈംഗികവേഴ്ചകളിൽ ഏർപ്പെടരുത്, മോഷ്ടി

ക്കരുത്, ജാലവിദ്യകൾ പരിശീലിക്കരുത്. മാന്ത്രികവിദ്യകൾ അഭ്യസിക്കരുത്. ഗർഭച്ഛിദ്രം വഴി ഭ്രൂണഹത്യ ചെയ്യരുത്. ജനിച്ച ഉടനെ കൊല്ലുകയും അരുത്. അയൽക്കാരന്റെ വസ്തുവകകളെ ആഗ്രഹിക്കരുത്. കള്ളസാക്ഷി പറയരുത്. അസത്യശപഥങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിക്കരുത്. തിന്മ സംസാരിക്കുകയോ പക കരുതിവയ്ക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇരുഹൃദയവും ഇരുഭാഷണവും ഉണ്ടാവരുത്. ഇരുഭാഷണം മാർകമായ കെണിയാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഭാഷണം, വ്യർത്ഥമോ വിഹലമോ ആകാതെ കർമ്മപഥത്തിൽ അവയെ സാക്ഷാത്ക്കരിക്കണം. നിങ്ങൾ അത്യാഗ്രഹികളോ പിടിച്ചുപറിക്കാരോ കപടവേഷം അഭിനയിക്കുന്നവരോ ദുഷ്ടബുദ്ധികളോ അഹങ്കാരികളോ ആകരുത്.⁷ നിങ്ങളുടെ അയൽക്കാരനെതിരായി കൂതന്ത്രങ്ങൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യരുത്.

അദ്ധ്യായം 3

എന്റെ കൂഞ്ഞ തിന്മയെയും അതിനെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരെയും വിട്ടു അകന്നുകൊൾക. കോപാവേശം ഉള്ളവരാകരുത്. എന്നാൽ കോപം കൊലപാതകത്തിലേക്കോ അസൂയയിലേക്കോ വാഗ്ദാങ്ങലിലേക്കോ വികാരപരമായ അന്ധതയിലേക്കോ നിങ്ങളെ നയിക്കാറിടയുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം കൊലപാതകത്തെ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തുന്നു.

എന്റെ മകനേ, നീ കാമാവേശം വെടിഞ്ഞുകൊൾക. എന്തെന്നാൽ അതു നിന്നെ അവിഹിതബന്ധങ്ങളിലേക്കു വഴി നടത്തിയേക്കാം. അസത്യഭാഷണങ്ങളിലേക്ക് അതു നിന്നെ നയിച്ചേക്കും. അതിൽ കണ്ണുവയ്ക്കുന്നവനൊക്കെയും വ്യഭിചാരത്തിൽ പതിക്കും.

എന്റെ മകനേ, നീ വിഗ്രഹവ്യാപാരി ആകരുത്. അതു നിന്നെ വിഗ്രഹാരാധനയിലേക്കു നയിക്കും. ജാലവിദ്യയും ജോത്സ്യവും മാന്ത്രികവിദ്യകളും കാണുകയോ കേൾക്കുകയോ ചെയ്യാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കരുത്. അവ നിന്നെ വിഗ്രഹാരാധനയിലേക്കു നയിച്ചേക്കും.

എന്റെ മകനേ നീ അസത്യഭാഷകൻ ആകരുത്. അതു നിന്നെ മോഷണത്തിലേക്കു നയിക്കും. അത്യാഗ്രഹത്തിലേക്കും നിഗളത്തിലേക്കും അതു നിന്നെ വലിച്ചിഴയ്ക്കും. അവയുടെ സ്വാഭാവിക പരിണാമമത്രേ മോഷണം.

മകനേ നീ പിറുപിറുക്കരുത്, ആ ശീലം നിന്നെ അവിശുദ്ധ ഭാഷണങ്ങളിലേക്കു നയിക്കും. അപ്രകാരം തന്നെ അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങളിൽ നീ ധാരാളി ആകരുത്. ദുഷ്ടചിന്തകൾ ഉള്ളിൽ വളർത്തരുത്. അവയും നിന്നെ അശുദ്ധ ഭാഷണങ്ങളിലേക്കു നയിക്കാവുന്നതത്രേ.

ഭൂമിയെ അവകാശമായി അനുഭവിക്കേണ്ടുന്നതിന് നീ സൗമ്യത പരിശീലിക്കണം.⁸ സഹിഷ്ണുത, സഹതാപം, വഞ്ചനയില്ലായ്മ, പ്രശാന്തത, നന്മയുടെ മൂല്യങ്ങൾ എന്നിവ നിന്നിൽ സദാ വളരട്ടെ. നിനക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഉപദേശ വചനങ്ങളെ ബഹുമാനിപ്പാൻ മറക്കരുത്.

ആത്മപ്രശംസാപരമായ ഭാഷണങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞിരിക്കണം. മുൻവിധിയോടു കൂടി ആരേയും സമീപിക്കരുത്. പ്രശസ്തിയുള്ളവരോടു കൂടെ സഹവസിക്കുന്നതിലുമധികം അഭികാമ്യമാണ് സത്യസന്ധതയും വിനയവും ഉള്ള കൂട്ടുകാരോടു കൂടെയുള്ള വാസം എന്ന് കരുതിക്കൊള്ളണം.

ദൈവം അറിയാതെ യാതൊന്നും സംഭവിക്കുകയില്ല എന്നുള്ള ഉറച്ച വിശ്വാസത്തോടെ നിന്നെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന എല്ലാ അനുഭവങ്ങളെയും നന്മ എന്ന നിലയിൽ സ്വീകരിക്കണം.

അദ്ധ്യായം 4

ദൈവവചനം നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്നവരെ നീ രാപകൽ, എന്റെ മകനേ, ഓർക്കണം.⁹ കർത്താവിനെ ബഹുമാനിക്കുന്നതുപോലെ അവരെ ബഹുമാനിക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദൈവസ്വഭാവം പ്രസംഗവിഷയമാവുന്നിടത്തൊക്കെയും ദൈവം സന്നിഹിതനാണ്. ദിനംപ്രതി വിശുദ്ധന്മാരുടെ മുമ്പം തേടി അവരുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ ചേർന്നുകൊൾക. അവരുടെ പ്രഭാഷണങ്ങൾ നിന്റെ ബുദ്ധിക്ക് ആഹാരം ആയിത്തീരട്ടെ.

വിഭാഗീയതകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയോ വിഭജനഹേതുവായി തീരുകയോ ചെയ്യരുത്. പ്രത്യുത പടവെട്ടുന്നവരെ യോജിപ്പിലേക്കു ഉപനയിക്കത്തക്കവിധം നീ സമാധാനപ്രിയൻ ആയിരിക്കണം. നിന്റെ വിധിപ്രസ്താവനകൾ നീതിയുടെ പാശ്ചാത്തലത്തിൽ ആയിരിക്കട്ടെ; ശകാരങ്ങൾ മുഖപക്ഷമോ ഭയമോ കൂടാതെ ആയിരിക്കട്ടെ. ഇരുമനസ്സിന്റെ ചാഞ്ചല്യം നിന്റെ തീരുമാനങ്ങളെ ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തരുത്.

ദാനം സ്വീകരിക്കുവാൻ കൈനീട്ടുകയും ദാനം ചെയ്യാനാവശ്യമായ ഘട്ടങ്ങളിൽ കൈവിരൽ വലിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളുകളോട് നീ സദ്യശ്യാനാകരുത്.

നിന്റെ കൈകളുടെ അധാനം ഫലസമ്പൂർണ്ണമാകുമ്പോൾ നിന്റെ അധർമ്മങ്ങൾക്കു പ്രായശ്ചിത്തമായി ദാനം ചെയ്യേണം. ദാനം ചെയ്യുന്നതിൽ ഉദാസീനമാകരുത്. ദാനം ചെയ്യുമ്പോൾ പിറുപിറുക്കരുത്. എന്തെന്നാൽ നല്ല കൂലി നല്കുന്ന യജമാനനെ നീ അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആവശ്യക്കാരൻ നിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്ന് നിരാശയോടെ അനാഥനായി പിന്തിരിഞ്ഞു പോവാൻ ഇടയാവരുത്. എന്നാലോ നിന്റെ സഹോദരൻ നിന്റെ എല്ലാ നന്മയിലും സമ്പാദ്യത്തിലും പങ്കാളിത്വം അനുവദിക്കണം. നിന്റെ സമ്പാദ്യങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥൻ നീ ആണെന്ന് ഭാവിക്കരുത്. അനശ്വരസമ്പത്തിൽ നിങ്ങളൊന്നിച്ച് ഓഹരിക്കാരാകാനുള്ളവരെങ്കിൽ ഇവിടെ നശ്വര സമ്പാദ്യത്തിൽ പങ്കുകാരാകുവാൻ നിങ്ങൾക്കു എത്രയും ന്യായമാകുന്നു.

ശൈശവം മുതൽ നിന്റെ മകനെയും മകളെയും ദൈവഭയത്തിൽ പരിശീലിപ്പിക്കണം.¹⁰ അക്കാരുത്തിൽ ഉപേക്ഷയോ ഉദാസീനതയോ ഉണ്ടാകരുത്.

നിന്നെപ്പോലെ തന്നെ, ദൈവത്തിൽ പ്രത്യാശ വച്ചിരിക്കുന്ന വീട്ടുവേലക്കാരനോടോ വേലക്കാരിയോടോ നിർദ്വയമായി കല്പിക്കരുത്. (നിർദ്വയമായ നിന്റെ കല്പന മൂലം) അവരുടെ ദൈവഭയം അസ്തമിക്കാതിരിക്കട്ടെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കർത്താവ് ആത്മാവിലുള്ള ഒരുക്കമല്ലാതെ മുഖപക്ഷമോ സ്ഥാന വലുപ്പത്തിലുള്ള അന്തരമോ നോക്കിയല്ല മനുഷ്യരെ വിളിപ്പാൻ വന്നത്.

വേലക്കാരേ, ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിനിധികളെ എന്നപോലെ നിങ്ങളുടെ യജമാനന്മാരെ ബഹുമാനത്തോടെ അനുസരിപ്പിൻ. ¹¹

സകലവിധ കപടഭാവത്തെയും കർത്താവിന് പ്രസാദമല്ലാത്ത എല്ലാത്തിനേയും നീ വെറുക്കണം. കർത്താവിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ അവഗണിക്കരുത്. ആ ഉപദേശങ്ങളെ ഭദ്രമായി പാലിച്ചുകൊള്ളേണം. അതിനോട് എന്തെങ്കിലും കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയോ അതിൽ നിന്ന് അല്പമെങ്കിലും കുറച്ചുകളയുകയോ അരുത്.

പള്ളിയിൽ കുറ്റങ്ങളെപ്രതി കുമ്പസാരിക്കണം.¹² അവിശുദ്ധമനസാക്ഷിയുമായി ആരാധനയിൽ പങ്കെടുക്കരുത്. ഇതത്രേ ജീവന്റെ മാർഗ്ഗം.

“ആത്മപ്രശംസാപരമായ ഭാഷണങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞിരിക്കണം. മുൻവിധിയോടു കൂടി ആരേയും സമീപിക്കരുത്. പ്രശസ്തിയുള്ളവരോടു കൂടെ സഹവസിക്കുന്നതിലുമധികം അഭികാമ്യമാണ് സത്യസന്ധതയും വിനയവും ഉള്ള കൂട്ടുകാരോടു കൂടെയുള്ള വാസം എന്ന് കരുതിക്കൊള്ളണം.

അദ്ധ്യായം 5

എന്നാൽ മരണത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം ഇതാകുന്നു. അതിന്റെ ആരംഭംതിരുവിലാകുന്നു. ക്രൂരതയുടെയും ശാപത്തിന്റെയും വഴിയത്രേ അത്. കൊലപാതകം, വ്യഭിചാരം, കാമം, വിവാഹപൂർവ്വ ലൈംഗികസംസർഗ്ഗങ്ങൾ, മോഷണം, വിഗ്രഹാരാധന, മായാജാലം, മാന്ത്രികവൃത്തി, കവർച്ച, കള്ളസാക്ഷ്യം, കാപട്യം, ഇരുഹൃദയം, അഹന്ത, ചതി, സ്വാർത്ഥത, അസത്യഭാഷണം, അസൂയ, പിളർപ്പ്, അസത്യശപഥം, ആത്മപ്രശംസ, ധിക്കാരം, അത്യാഗ്രഹം ഇവ അവയിൽപ്പെടുന്നു.¹³

നന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ പീഡിപ്പിക്കുന്നവർ, സത്യവിരോധികൾ, അസത്യസന്ദേഹികൾ, ആർജ്ജവബോധമില്ലാത്തവർ, നന്മയ്ക്കു ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഫലമെന്തെന്ന് അറിയാത്തവർ, നന്മയുടെ കൂടെ നിൽക്കാത്തവർ, നീതിയുടെ പിൻബലമില്ലാതെ വിധിപ്രസ്താവിക്കുന്നവർ, നന്മകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിലുമേറെ തിന്മകൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യാൻ ഉറക്കം ഉപേക്ഷിക്കുന്നവർ എന്നിങ്ങനെ ഉള്ളവർ ഈ വഴിയിലുണ്ട്. സൗമ്യതയെപ്പറ്റിയും ക്ഷമയെപ്പറ്റിയും ഭാവനചെയ്യാൻ പോലും അവർക്കു കഴിവില്ലാതിരിക്കുന്നു. നല്ലതും പ്രയോജനപ്രദവുമായ യാതൊന്നിനെപ്പറ്റിയും അവർ ഭാരപ്പെടുന്നില്ല. സ്വന്തം ഗുണം വരുത്തുന്ന കാര്യങ്ങളിലേ അവർക്കു താത്പര്യമുള്ളു. ദരിദ്രനോട് അനുകമ്പയോ വീണവനോട് സഹതാപമോ അവരുടെ വഴിയിൽ കാണുകയില്ല. സ്രഷ്ടാവിനെക്കുറിച്ച് അവർക്കു അറിവില്ലാതിരിക്കുന്നു. അവർ ശിശുക്കളെ നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നു. ദൈവസാദൃശ്യത്തെ വഷളാക്കുന്നു. തകർന്നവരെ ആക്രമിക്കുന്നു. ആവശ്യക്കാരിൽ നിന്ന് മുഖംതിരിക്കുന്നു. ധനികർക്കുവേണ്ടി വ്യവഹരിക്കുന്നു. ദരിദ്രർക്കെതിരെ അന്യായമായി വിധിക്കുന്നു. ഭയാനകമായ പാപകൃത്യങ്ങളത്രേ ഇവ. മകനേ, ഇവയിൽ നിന്നെല്ലാം നീ വിട്ടുകൊണ്ട് നിൽക്കണം.

അദ്ധ്യായം 6

സത്യോപദേശ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ആരും നിന്നെ വഴി തെറ്റിക്കാതിരിക്കട്ടെ, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവരുടെ വഴിയിൽ ദൈവം ഇല്ല. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ നുകം പൂർണ്ണമായും ചുമക്കുമ്പോൾ നീ പൂർണ്ണനായിത്തീരും. സാധ്യമെങ്കിൽ അതു കഴിയുന്ന അത്രചുമക്കുക.

ഭക്ഷണക്രമത്തിൽ യഥാശക്തി നിയന്ത്രണം പാലിക്കുക (അപ്പോ. പ്രവൃത്തി 15:28). വിഗ്രഹാർപ്പിതഭോജ്യങ്ങൾ വർജ്ജിപ്പാൻ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. എന്തെന്നാൽ അത് വിഗ്രഹാരാധനയ്ക്കു തുല്യമാകുന്നു.

1. 'ജീവകരം-മൃതികരമെന്നേവം കണ്ടിരുന്നവർ സഹദേന്മാർ നൂതനമാം ജീവിതമാർജ്ജിപ്പാൻ ദുർഘടമാർഗ്ഗം കാംക്ഷിച്ചോർ-ദുഷ്ടാത്മാവൊടു പടവെട്ടി ജയമോടേറിപ്പറയുന്നു: ആവശ്യക്കാർക്കായത്രയും ഭക്തന്മാർക്കനുഗാമിയുമാം കർത്താവിൻ നാമം ധന്യം.' മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ബുധനാഴ്ച പ്രഭാതനമസ്ക്കാരത്തിലെ ഈ ഗാനം രചിച്ച ഭക്തകവിയെ ശക്തമായി സ്വാധീനിച്ച ആശയമാണ് ഡിഡാക്കേയിലെ ഈ ഭാഗം.

2. വി. മാർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം 12:30, 31.
3. വി. മത്തായി 5:44-48. മഹാത്മാഗാന്ധി ഭഗവദ്ഗീതയെപ്പോലും വ്യാഖ്യാനിച്ചത് ഗിരിപ്രഭാഷണത്തെ ആധാരമാക്കിയാണ്. സച്ചിദാനന്ദൻ എഴുതുന്നു: "ഒരു ചെകിടത്തടിച്ചാൽ മറുചെകിടം കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ് ഹൈന്ദവ ധർമ്മമെന്ന്" ഗാന്ധിജി ഗീതയെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു (സച്ചിദാനന്ദന്റെ കൃതികൾ, പৃ. 268). ഗാന്ധിജി എഴുതുന്നു: "... എന്നാൽ പുതിയനിയമത്തിന്റെ കഥ അതല്ല, അതെന്നെ വളരെ ആകർഷിച്ചു. പ്രത്യേകിച്ചും ആ ഗിരിപ്രഭാഷണം നേരിട്ട് ഹൃദയത്തിൽതന്നെ തറച്ചു. ഞാനതിനെ ഗീതയോട് താരതമ്യപ്പെടുത്തി. 'എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. നിങ്ങൾ തിന്മയോടെതിർക്കാതിരിക്കുക. നിങ്ങളുടെ വലത്തേ ചെകിടിൽ ആരെങ്കിലും അടിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഇടത്തേയും അവർക്കു കാണിച്ചുകൊടുക്കുക. ആരെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ കുപ്പായം

എടുക്കുന്നുവെങ്കിൽ അയാൾക്ക് നിങ്ങളുടെ മേലങ്കി കൂടെ കൊടുക്കുക.' ഈ ഭാഗങ്ങൾ എന്നെ അതിരില്ലാതെ ആനന്ദിപ്പിച്ചു" ('തത്വചിന്തയും മതവും', മഹാത്മാഗാന്ധി, പৃ. 242).

4. വി. മത്തായി 5:38-42.
5. വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിൽ അഞ്ചാം അദ്ധ്യായത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിലെ ശൈലിയോടുള്ള ആശയപരവും പ്രതിപാദനപരവുമായ സാമ്യം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിന്റെ ഒരനുബന്ധമായി ഈ ഭാഗത്തെ കണക്കാക്കാവുന്നതാണ്.
6. പുറപ്പാട് 20:13-18 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക. പത്തു കല്പനകൾക്കു നൽകിയ ചില ഉപചട്ടങ്ങൾക്കു ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിന്റെ ശൈലിയോടുള്ള സാധർമ്മ്യം പഠനീയം. കാലദേശ പരിതഃസ്ഥിതികൾക്കനുയോജ്യമായി മതനിയമങ്ങളെ അവതരിപ്പിക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഗ്രന്ഥകർത്താവ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.
7. രക്തസാക്ഷികളുടെ നഗരം എന്ന് പ്രസിദ്ധമായ മിയാഫിർക്കാത്തിൽ വച്ച് (കാർത്തേജ് ആവാം ഈ നഗരം. 'ദീത്തോദുസൊഹദെ' എന്ന് സുറിയാനിയിൽ പ്രസിദ്ധം) ഒരു യാക്കോബ് മെത്രാപ്പോലീത്താ രചിച്ചതും സുറിയാനി സഭയിലും മലങ്കരസഭയിലും ഇന്നും പ്രയോഗത്തിലുള്ളതുമായ അമാലോഗിയായിൽ (പൂർണ്ണശൈശ്വര്യത്തോടു കൂടിയവയോടേയോ പട്ടംകൊടയിൽ നടത്തുവാനുള്ള വിശ്വാസപ്രബോധനം) കാണുന്ന ഉപദേശങ്ങൾക്ക് ഈ ഭാഗത്തോടുള്ള സമാനത നമ്മെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നു. അമാലോഗിയ അതിന്റെ രചനാകാലത്ത് സ്നാനാർത്ഥികൾക്കുള്ള പ്രബോധനം ആയിരുന്നിരിക്കണം. വൈദികർക്കും മേല്പട്ടക്കാർക്കുമുള്ള വിശ്വാസപ്രതിജ്ഞയ്ക്കു 'ശൽമൂസാ' എന്ന പേരിൽ മറ്റൊരു പ്രബോധനം രചിക്കേണ്ടി വന്നത്, തന്മൂലമായിരിക്കാം. സ്നാനാർത്ഥികൾ പ്രായേണ ശിശുക്കൾ മാത്രമായപ്പോൾ സ്നാനാർത്ഥികളുടെ അമാലോഗിയാ കശ്ശീശമാർക്കും വൈദികരുടെ പൊതു ശൽമൂസാ മേല്പട്ടക്കാർക്കും എന്ന് പില്ക്കാലത്ത് നിയതമായതാകാം.

8. വി. മത്തായി 5.5 അമാലോഗിയായിലെ സംബോധനയും ആത്മീയ മകനേ, പ്രിയ മക്കളെ എന്നു തന്നെയാണ്. പഴയനിയമ കല്പനകളെ ആഴപ്പെടുത്തി ഒരു പുതിയ സന്മാർഗ്ഗ ശാസ്ത്രം രചിക്കുവാനുള്ള ശ്രമമാണ് ഈ അധ്യായത്തിൽ കാണുന്നത്.

9. എബ്രായ ലേഖനം 13:17 ('നാം ദൈവസുതന്മാരാവാൻ ആയുഷ്കാലത്തിൽചൊല്ലിത്തന്ന താതരെയോർക്കേണം' എന്ന ഗാനം ഓർക്കുക).

10. 'ബാലൻ നടക്കേണ്ടുന്ന വഴിയിൽ അവനെ അഭ്യസിപ്പിക്കുക' (ശലമോന്റെ വാക്യം).

11. എഫേസ്യർ 6:5.

12. പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞു കുറ്റമില്ലാത്ത മനുഷ്യാക്ഷിയുമായി ആരാധനയിൽ പങ്കെടുക്കുക എന്ന സമ്പ്രദായത്തിന് അപ്പോസ്തോലിക കാലത്തോളം പഴക്കമുണ്ട്. പാപം ഏറ്റുപറയലും പാപമോചനവും ശൈശ്വരിക സഭാഘടനയുടെ ഭാഗമാണ്. ചിലരെങ്കിലും ഉപദേശിക്കുന്നതുപോലെ സഭയിൽ വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞു പ്രവേശിച്ച ഒരു ജീർണ്ണതയല്ല എന്ന് ഡിഡാക്കേ സാക്ഷിക്കുന്നു. ജീവന്റെ പാതയിൽ കുന്ദസാരം അനിവാര്യമാണ്. അതിന്റെ സമ്പ്രദായങ്ങൾക്കും ശൈലികൾക്കും കാലോചിതമായ പരിണാമം ഉണ്ടാകാം. അപ്പോഴും അതിന്റെ ആത്മാവ് സഭയിലുണ്ടായിരിക്കും.

13. 'അലസതലേശം ബാധിച്ചാൽ അശുഭവഴിക്കു വശംവദരായ് സ്വാത്മത്തെ സ്വയമേ നിഹനിച്ചു.' സുറിയാനിസഭയുടെ ബുധനാഴ്ച നമസ്ക്കാരം, പ്രഭാതം.

'ഒരൊറ്റ മതമുണ്ടുലകിന്നുയിരാം
സ്നേഹമതൊന്നല്ലോ
പരക്കെ നമ്മെപ്പാലമുതുട്ടും
പാർവണ ശശി ബിംബം.
അതിനൊരരിയാം നാസ്തിക്യം തൻ
ദേഷ്യം, ലോകത്തി-
ന്നഹോ തമസ്സാം അതിനടിപ്പെട്ടാൽ
അകാലമുത്യുഫലം.'

എന്നാറടിക്കുന്ന 'പ്രേമസംഗീതം' എന്ന ഉള്ളൂർ കവിത ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കാം.

(തുടരും)

ദൈവപ്രസവിത്രികുള്ള സ്ഥാനം അനന്യം

ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്

ഓർത്തഡോക്സ് പ്രാർത്ഥനകളിൽ ദൈവപ്രസവിത്രികുള്ള സ്ഥാനം മറ്റാർക്കും തന്നെ ഇല്ല. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ഏക മദ്ധ്യസ്ഥതയ്ക്ക് (1 തീമൊ. 2:5) ഇതുകൊണ്ട് ഒരു കോട്ടവും സംഭവിക്കുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ തന്റെ “ഏകജാതനോട് അഭ്യർത്ഥിക്കേണമേ” എന്നാണു നാം അപേക്ഷിക്കുന്നത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രാർത്ഥന എപ്പോഴും വി. ത്രിത്വത്തോടാണ്. We pray to God and invoke the Blessed Virgin Mary and the Saints. മാതാവിനോട് നമുക്കുവേണ്ടി പ്രർത്ഥിക്കേണമേ എന്ന് അപേക്ഷിക്കുകയല്ലാതെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ല. ആരാധനയും പ്രാർത്ഥനയും എപ്പോഴും ദൈവത്തോടാണ്. എന്നാൽ മാതാവിനെ ബഹുമാനിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും മാതാവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയ്ക്കായി യാചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവർ, പരസ്പരം മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നതിനെ എതിർക്കാത്തവർ, വാങ്ങിപ്പോയ വിശുദ്ധന്മാരെ അതിൽനിന്നു മാറ്റിനിറുത്തുന്നതു സഭയുടെ ഏകത്വവും സജീവത്വവും സ്നേഹബന്ധവും ഒരുനാളും നശിക്കുന്നില്ല എന്നറിയാത്തതിനാലാണ് (ലേഖകന്റെ മൂന്നു വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ എന്നു ചെറുഗ്രന്ഥം നോക്കുക).

(a) വൈരുദ്ധ്യ നിലപാടുകൾ മാറ്റണം

സഹോദരീസഭകളെ കുറ്റം പറയുന്നതു സന്തോഷമുള്ള കാര്യമല്ല. ചില ഓർത്തഡോക്സ് സഭാംഗങ്ങളും റോമൻ കത്തോലിക്കരെപ്പോലെ തന്നെ മാതാവിനു കർത്താവിനേക്കാൾ ഉന്നതമായ സ്ഥാനം കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ മാതാവിന് അർഹമായ ബഹുമാനം കൊടുക്കാത്ത ഓർത്തഡോക്സ് സഭാംഗങ്ങളും ഉണ്ട്. എങ്കിലും പൊതുവായി നോക്കിയാൽ സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക പരിപീക്കലിൽത്തന്നെ മേൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ടുവിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിൽ ധ്രുവാന്തരം ഉണ്ട്. തെക്കേ അമേരിക്കയിലെ പോപ്പുലർ ഡിവോഷന്റെ സ്വഭാവം കാണിക്കുവാൻ “ഈശോയെ, മാതാവിനോട് ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അപേക്ഷിക്കേണമേ” എന്ന് ആരോ പ്രാർത്ഥിച്ചതായി കളിയാക്കി പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. മാതാവിനെ Co-Mediatrix (സഹമദ്ധ്യസ്ഥ), Co Redeemer (സഹവീണ്ടെടുപ്പുകാരി) എന്നെല്ലാം പരിപീക്കുന്നതിന്റെ ആപത്താണ് ഇത്. നമ്മുടെ കർത്താവ് ജനിക്കുന്നതിനു മാതാവ് ആവശ്യമായിരുന്നു എന്ന് എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുമെങ്കിലും കർത്താവും മാതാവും കൂടിയാണ് ലോകത്തെ രക്ഷിച്ചത് എന്നു പറയുന്നതു മാതാവിനെ ക്രൂശിന്റെ ചുവട്ടിൽനിന്നു ക്രൂശിലേക്കു കയറ്റുന്നതിന് തുല്യമാണ്. “ഞാൻ ഏകനായി മുന്തിരിച്ചു ചവിട്ടി” (യശ. 63:3) എന്നു പറയാവുന്ന ഏക രക്ഷിതാവാണ് യേശുക്രിസ്തു. യേശുക്രിസ്തുവിനെ ഭൂമിയിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ മാതാവിന്റെ സ്വഭാവനൈർമ്മല്യവും സ്വീകരണമനസ്സും, അർപ്പണവും വേണമായിരുന്നു. എന്നാൽ നമ്മെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കയറ്റുന്ന കോവണി യേശുക്രിസ്തു തന്നെയാണ്.

മാർട്ടിൻ ലൂഥറിന്റെ കാലത്തു ലൂഥർ സ്വീകരിച്ചിരുന്ന മറിയ വിജ്ഞാനീയം പോലും അചിരേണ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു വിഭാഗങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചതു നിർഭാഗ്യകരമായിപ്പോയി എന്നും പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. “കൃപ നിറഞ്ഞ മറിയമേ” എന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ “ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കേണമേ” എന്ന ഭാഗമൊഴിച്ചു ബാക്കി മുഴുവനും പുതിയനിയമത്തിലെ ഉദ്ധരണികൾ ആയിട്ടുപോലും ആ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ തുലോം ചുരുങ്ങും. “വിശുദ്ധന്മാരുടെ സംസർഗ്ഗത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു” എന്ന് അപ്പോസ്തലിക്ക് വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ ഏറ്റുപറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിൽ വിശ്വാസം ഉണ്ടോ എന്നു സംശയിക്കത്തക്കവണ്ണമാണു വാങ്ങിപ്പോയവരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥത അപേക്ഷിക്കാതിരിക്കുന്നതും, അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാതിരിക്കുന്നതും. നിഷേധാത്മകമായ ഈ നിലപാടിനു കാരണം 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ പാപമോചനച്ചീട്ടു വിറ്റതാണ് (Sale of Indulgences) എന്നു പറയാമെങ്കിലും എങ്കുമെനിസത്തിന്റെ ഈ കാലത്തു പുതിയ ഒരു സമീപനം എല്ലാ ഭാഗത്തും ആവശ്യമാണ്. മാതാവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയ്ക്കുള്ള അപേക്ഷ പത്തു പ്രാവശ്യം ചൊല്ലുമ്പോൾ ഒരിക്കൽ മാത്രം കർത്തുപ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നതിന്റെ റിയാക്ഷൻ ആയി പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു വിഭാഗം ‘കൃപ നിറഞ്ഞ മറിയമേ’ എന്ന പ്രാർത്ഥന മുഴുവനായി പരിത്യജിച്ചിരിക്കുന്നതു ശരിയോ എന്ന സ്വയപരീക്ഷ നടത്തേണ്ടതത്രെ.

(b) അമലോത്ഭവ സിദ്ധാന്തം പരിത്യജിക്കണം

പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് - ഓർത്തഡോക്സ് വിഭാഗങ്ങളെ പ്രീണിപ്പിക്കുവാനല്ല സുവിശേഷത്തിന്റെ സത്ത നിലനിർത്തുവാനാണ് അമലോത്ഭവ സിദ്ധാന്തം കൈവെടിയേണ്ടത്. ആ സിദ്ധാന്തം ഉദ്ധരിക്കാം: “We define that Blessed Virgin Mary in the first moment of her conception, by the singular grace and Privilege of Almighty God, in virtue of the merits of Jesus Christ, the Saviour of the human race was preserved free from every stain of original sin” (Gibbon’s Faith of our Fathers, p. 171). ഈ നിർവചനമനുസരിച്ച് മാതാവ് പ്രത്യേകമായി മനുഷ്യാവതാരത്തിനായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഒരു വ്യക്തിയത്രെ.

- (1) അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ മാതാവ് പാപം ചെയ്യാതിരുന്നാൽ പ്രത്യേക മേന്മയൊന്നുമില്ല; പാപത്തിലേയ്ക്കുള്ള ചായ്വില്ലാതെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടാണു പാപം ചെയ്യാതിരുന്നത് എന്നു വരും.
- (2) മാതാവിനു ജന്മപാപവും, കർമ്മപാപവും ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ആ മാതാവിന് തന്നെ ലോകത്തെ രക്ഷിക്കാമായിരുന്നു.
- (3) “നല്ലവൻ ആരുമില്ല; ഒരുത്തൻ പോലുമില്ല” എന്ന വേദസത്യം തിരുത്തേണ്ടതായി വരും.
- (4) മനുഷ്യാവതാരത്തിനു മുമ്പ് ഒരു വ്യക്തിക്ക് ക്രിസ്തുവിന്റെ പുണ്യത്താൽ പാപരാഹിത്യം കൊടുക്കാമെങ്കിൽ മാനവരാശിക്കു മുഴുവനും അപകാരംതന്നെ അതു കൊടുക്കാം.

എത്യോപ്യൻ ഐക്കൺ

(5) തോമസ് അക്വിനാസ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ കർത്താവ് എല്ലാവരുടേയും രക്ഷിതാവ് അല്ലെന്നു വരും.

(6) 'കൃപ' അനർഹർക്കു കൊടുക്കുന്നതാണ്, അർഹതയുള്ളവർക്കു നൽകുന്ന കൃപയല്ല. മാതാവ് അമലോത്ഭവയായിരുന്നുവെങ്കിൽ കൃപയുടെ ആവശ്യം വേണ്ടിവരികയില്ലായിരുന്നു.

(7) എല്ലാറ്റിനും മേലായി, നമ്മുടെ വീണ്ടെടുപ്പ് നടന്നില്ല എന്നു വരും. അപ്പോസ്തോലനിയസിനെയെ എതിരായി പിതാക്കന്മാർ പറഞ്ഞതുപോലെ "അവൻ സ്വീകരിക്കാത്തതിനെ അവനു വീണ്ടെടുക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലായിരുന്നു" ("He could not redeem that which he did not assume"). നമ്മുടെ ഇടയിൽ നമ്മെപ്പോലെ ജനിച്ച ഒരാളിന്റെ ശരീരമല്ല താൻ എടുത്തതെങ്കിൽ, അങ്ങനെ വീണ്ടും എടുത്തു നമ്മെ വീണ്ടെടുക്കണം. മാതാവ് ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതു വചനപ്പിന്റെ സമയത്തായിരുന്നതിനാൽ നമ്മുടെ വീണ്ടെടുപ്പ് ആ ശരീരത്തിൽ നടന്നു എന്ന് ഓർത്തഡോക്സ് സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നു. അതിനാൽ ചരിത്രപരമായ മനുഷ്യാവതാരം മാതാവിന്റെ പോലും വീണ്ടെടുപ്പിനു ആവശ്യമായിരുന്നു. കാന്തീകരിക്കപ്പെട്ട ഇരുമ്പുപോലെ നമ്മുടെ അസ്ഥിയിൽനിന്നു അസ്ഥിയും, മാംസത്തിൽനിന്നു മാംസവുമായ മാതാവിനെ വചനപ്പിനാൽ വിശുദ്ധീകരിച്ചതോടു കൂടി നമ്മുടെ വീണ്ടെടുപ്പ് ആരംഭിക്കുകയും, തന്റെ ക്രൂശമരണവും ഉയിർപ്പും മൂലം അത് പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തെങ്കിലും തന്റെ പുനരാഗമനം വരെ നാമും രക്ഷാപൂർത്തി പ്രാപിക്കുന്നില്ല (എബ്രാ. 11:40).

(c) പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് വിഭാഗങ്ങളോട് ഒരു വാക്ക്

റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചില ഉപദേശപ്പിശകുകൾ കടന്നു കൂടിയപ്പോൾ ലൂഥറിനെ ദൈവം എഴുന്നേൽപ്പിച്ച് ഒരു നവീകരണം നടത്തിയതാണെന്ന് റോമൻ കത്തോലിക്കർ പോലും ഇന്നു സമ്മതിക്കുന്നു. ലൂഥറിനെ ഒരു പരിശുദ്ധനായി പ്രഖ്യാപിക്കണം എന്നുവരെ മുറവിളികൂട്ടുന്നവർ കത്തോലിക്കരുടെ ഇടയിലുണ്ട്. എന്നാൽ "കുഞ്ഞിനെ കുളിപ്പിച്ച അഴുക്കുവെള്ളം പാളയിൽനിന്ന് കളഞ്ഞപ്പോൾ കുഞ്ഞിനെപ്പോലും ലൂഥർ കളഞ്ഞു" എന്നു വിചാരിക്കുന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് സഭാംഗങ്ങളും ഉണ്ട്. ആ പ്രസ്താവനയിലും കുറെ സത്യം ഇല്ലാതില്ല. ഏതായാലും അങ്ങനെ നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു അമൂല്യസമ്പത്താണു മറിയാമിനോടുള്ള ബഹുമാനം എന്നു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് സ്നേഹിതന്മാർ സമ്മതിക്കുന്നത് കൊള്ളാം. ക്രൂശിൽ മാതാവിനെക്കൂടി കാണുന്ന റോമൻ കത്തോലിക്കാ മറിയവിജ്ഞാനീയം ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നല്ലാതെ ക്രൂശിന്റെ ചുവട്ടിൽ എല്ലാവരേക്കാൾ അടുത്തുനിൽക്കുന്ന മറിയാമിനെ അവിടെനിന്നു അകറ്റിയതു പുനഃസ്ഥാപിക്കേണ്ടത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ വി. വേദപുസ്തകത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽതന്നെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് വിഭാഗങ്ങൾക്കു കൂടെ സമ്മതിക്കാനല്ലെ.

1. ക്രിസ്തു ദൈവമാകയാൽ ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസവിച്ചവൾ ദൈവപ്രസവിത്രി തന്നെയാണ്.

2. ഒന്നാമത്തെ ഹവ്വാ വരുത്തിയ പാപത്തിന്റെ പ്രായശ്ചിത്തം രണ്ടാം ആദാം സാധിച്ചതിനു മാതാവ് മുഖാന്തിരമായതിനാൽ മറിയാമിനെ രണ്ടാമത്തെ ഹവ്വാ എന്നും നാമകരണം ചെയ്യാം. 'ഏക മനുഷ്യനാൽ ഉണ്ടായപാപത്താൽ മരണം എല്ലാവരിലും കടന്നതുപോലെ ഏകന്റെ അനുസരണത്താൽ നീതീകരണവും ജീവനും ഏവർക്കും കടന്നു' എന്ന (റോമർ 5:2-21) സിദ്ധാന്തത്തിന് ഇതുകൊണ്ട് ഹാനി ഭവിക്കുന്നില്ല താനും.

3. ഗബ്രിയേൽ മാലാഖയും, ഏലിശബേത്തും കർത്താവിന്റെ പ്രസംഗം കേട്ട സ്ത്രീയും വാഴ്ത്തിയതുപോലെയും എല്ലാ തലമുറകളും ഭാഗ്യവതി എന്നു വാഴ്ത്തുന്ന മാതാവിനെ വാഴ്ത്താതിരിക്കുന്ന രീതി അചിരേണ കുറയ്ക്കുകയും 'കൃപ നിറഞ്ഞ മറിയമേ നിനക്ക് സമാധാനം' എന്ന അപേക്ഷ ചൊല്ലുകയും ചെയ്യുന്നത് സഭകളുടെ പുനരൈക്യത്തിനും സഹായകമായിരിക്കും. കാനാ വിലെ കല്യാണവീട്ടിൽ മാതാവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ ആദ്യ അത്ഭുതം പ്രവർത്തിച്ച കർത്താവ് ഇന്നും മാതാവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയ്ക്കു പ്രത്യേക പ്രാധാന്യം കല്പിക്കാതിരിക്കുമോ?

4. കർത്താവിന്നു കൊടുക്കേണ്ട സ്ഥാനം മാതാവിന് കൊടുത്തു കൊണ്ട് ഓർത്തഡോക്സ്, റോമൻകത്തോലിക്കാ സഭകൾ നടത്തുന്ന ചില അപേക്ഷകൾ അധികമായിപ്പോകുന്നു എന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും അതേസമയത്തു മാതാവ് എല്ലാ പരിശുദ്ധന്മാരിലും ഉപരിയായി ശുദ്ധിമതിയാണെന്നു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സഭകളെ തമ്മിൽ അകറ്റിനിർത്തുന്ന വിശ്വാസവിഷയങ്ങളിലെ അതിപ്രധാനമായ ഒന്നാണു മറിയവിജ്ഞാനീയം. അത് ഒരുമിച്ചിരുന്നു പഠിക്കുന്നതുതന്നെ പ്രയോജനകരമാണെന്ന് ഈ വിഷയം കൂടി പഠിക്കുവാൻ പുനയിൽ 1972-ൽ കൂടിയ ഫെയിത്ത് ആന്റ് ഓർഡർ കമ്മിറ്റിയിൽപ്പെട്ട ഏവരും സമ്മതിക്കുകയുണ്ടായി. ആ പഠനവും നിഗമനങ്ങളും ബിഷോപ്പ് ന്യൂബിഗിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ളതു കേരളത്തിലേയും എല്ലാ പള്ളികളിലും പഠിക്കുന്നതു സഹായകമായിരിക്കും. വിശിഷ്ട പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് വിഭാഗത്തിൽനിന്നു വന്നവർ ഈ വിഷയം തന്നെ അവർക്കു പുതുമയാണെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. "തിയോളജി ആവശ്യമില്ല. ക്രിസ്തു മതി" എന്നു പറയുന്നവർ യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം, റോമാ ലേഖനം, എഫേസ്യ ലേഖനം മുതലായവ തിയോളജി ആണെന്നു അറിയുന്നതു കൊള്ളാം. തിയോളജിയില്ലാതെ ഒരു സഭയ്ക്കും നിലനിൽക്കുവാനോ, സംശയിക്കുന്നവരെ ഉറപ്പിക്കുവാനോ, വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചു ക്രിസ്തേതരരെ പഠിപ്പിക്കുവാനോ സാധ്യമല്ല. അതിനാൽ ക്രിസ്തുശാസ്ത്രത്തിന്റെയും സഭാവിജ്ഞാനീയത്തിന്റെയും ഒരു ഭാഗമായ മറിയവിജ്ഞാനീയവും നമുക്ക് കൂടുതലായി പ്രാർത്ഥനയോടെ പഠിക്കാം.

(മറിയവിജ്ഞാനീയത്തിൽ പ്രത്യേക പഠനം നടത്തിയ ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ചർച്ച് വിക്കിലിയിൽ (1977 മാർച്ച് 27) എഴുതിയ ലേഖനം.)

ലോസ് ഏഞ്ചൽസ് സാൻ ഫെർണാണ്ടോ വാലി സെന്റ് മേരീസ് ദേവാലയ കുദാശ

ലോസ് ഏഞ്ചൽസ്: വിശ്വാസജീവിതത്തിലും സ്വഭാവരൂപീകരണത്തിലും കൂട്ടായ്മയുടെ വളർച്ചയിലും ദൈവാലയത്തിന്റെ പ്രസക്തിയും, പ്രാധാന്യവും തിരിച്ചറിഞ്ഞതുകൊണ്ടാണ് സഭാ മക്കൾക്കായി ദൈവാലയങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട വൈദികരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വർഷവർഷാന്തരങ്ങളായി അമേരിക്കയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലേക്ക് കുടിയേറിപ്പാർത്ത അത്തായ സഹോദരങ്ങൾ മുന്നിട്ടിറങ്ങുന്നത്. നാം മക്കൾക്കായി പലതും കരുതിവെയ്ക്കുന്നതു പോലെ വരുമ്പോൾക്കായി ഒരു വിശ്വാസി സമൂഹം കരുതിവെയ്ക്കുന്ന അതിശ്രേഷ്ഠമായ നിധിയാണ് പ. ദൈവാലയങ്ങൾ എന്ന് പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു. കാലിഫോർണിയ ലോസ് ഏഞ്ചൽസ് സാൻ ഫെർണാണ്ടോ വാലി സെന്റ് മേരീസ് ദേവാലയ കുദാശയോടനുബന്ധിച്ചു നടന്ന യോഗത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുകയായിരുന്നു പ. പിതാവ്.

നഗരത്തിന്റെ അതിർത്തിക്കുള്ളിൽ പണിതുയർത്തിയ പുതിയ ദൈവാലയം പ. മോറാൻ മാർ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമാ പൗലോസ് ദിതിയൻ കാതോലിക്ക ബാവായുടെ കരങ്ങളിൽ കുദാശ ചെയ്യപ്പെട്ടതോടുകൂടി ഒന്നര പതിറ്റാണ്ട് പിന്നിടുന്ന ലോസ് ഏഞ്ചൽസ് സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് ദൈവാലയത്തിന്റെ ചരിത്രനാഴികകല്ലിൽ പുതിയൊരു അധ്യായം കൂടി എഴുതിചേർക്കപ്പെടുകയായി. സൗത്ത് വെസ്റ്റ് അമേരിക്കൻ ഭദ്രാസന സഹായ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഡോ. സഖറിയാസ് മാർ അപ്രേം കുദാശക്ക് സഹകാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു.

2001-ൽ കേവലം 11 ഇടവക അംഗങ്ങളുമായി മാത്യൂസ് മാർ ബർണബാസ് മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ അനുഗ്രഹാശിസ്സുകളോടെ തുടക്കം കുറിച്ച ഈ ദേവാലയം അനന്തമായ ദൈവകൃപയിലൂടെ വളർന്ന്, ഇന്ന് മുപ്പതിൽപ്പരം കുടുംബങ്ങളുള്ള ഇടവകയായി മാറിക്കഴിഞ്ഞു. ഈ ദൈവാലയത്തിന്റെ പ്രാരംഭ കാലം മുതൽ വികാരിയായി ശുശ്രൂഷ നിർവഹിക്കുന്ന സൗത്ത് വെസ്റ്റ് അമേരിക്കൻ ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറിയായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഫാ. ഫിലിപ്പ് എബ്രഹാമിന്റെ സ്തുത്യർഹമായ സേവനവും, നേതൃപാടവവും ഈ ദൈവാലയത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് ആക്കം കൂട്ടി.

കുറുംകുളം ഭദ്രാസന മർത്തമറിയം സമാജം തുപ്രയാർ എസ്.എം. സ്കൂളിൽ വച്ച് പ്രളയാനന്തര ദുരിതാശ്വാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തി. അരി, അവശ്യ സാധനങ്ങൾ അടങ്ങിയ കിറ്റ്, വസ്ത്രങ്ങൾ മുതലായവ വിതരണം ചെയ്തു.

സമാജം ഭദ്രാസന വൈസ് പ്രസിഡണ്ട് ഫാ. മാത്യു വർഗീസ് കുള്ളങ്ങാട്ടിൽ, സെക്രട്ടറി ശാന്ത ടീച്ചർ, സമാജം പ്രവർത്തകർ എന്നിവർ നേതൃത്വം നൽകി.

തോമസ് മാർ അത്തനാസിയോസിന്റെ നിര്യാണത്തിൽ പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ അനുശോചന സന്ദേശം

प्रधान मंत्री
Prime Minister
MESSAGE

I express my deep and heartfelt condolences at the untimely demise of H.G. Thomas Mar Athanasios, the metropolitan of Chengannur Diocese of the Malankara Orthodox Syrian Church.

He will always be remembered as a great spiritual leader and a selfless philanthropist whose life was a message in itself. An acclaimed educationist and a renowned administrator, his pioneering efforts in institution building will be remembered with gratitude by everyone. Educational institutions he founded during his long stint in Gujarat carry on his vision of unity and harmony, instilling humanitarian values in young minds.

As the revered Metropolitan of Chengannur Diocese, he led the community in the spiritual path of true love of Christ by incorporating the care for marginalized communities and concern for the nature in its focus.

His demise is a great loss not just to the Malankara Orthodox Syrian Christian community but also to wider sections of society with whom he had developed a deep connect, cutting across communities and languages. I join the bereaving community in offering my prayers for his blessed soul to attain perpetual peace with the Almighty.

(Narendra Modi)

New Delhi
27 August, 2018

ജയന്ത് മാമ്മൻ മാത്യു എഡിറ്റേഴ്സ് ഗിൽഡ് നിർവാഹക സമിതിയിൽ

ന്യൂഡൽഹി: മലയാള മനോരമ എക്സിക്യൂട്ടീവ് എഡിറ്റർ ജയന്ത് മാമ്മൻ മാത്യുവിനെ എഡിറ്റേഴ്സ് ഗിൽഡ് ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ പുതിയ നിർവാഹക സമിതിയിലേക്കു നാമ നിർദ്ദേശം ചെയ്തു.

